

Sprawozdanie
Pom. Izby Rolniczej
w Toruniu

od 14/II - 30/IX - 45 r.

Wyd. Rolniczy

850585

KSIEGOSZBIÓR

Ryszarda K. Borowego
inż. leśnika

S p z a w o z d a n i e

z działalności Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu
za czas od 14 lutego do 30 września 1945r

Handwritten text at the top right corner, possibly a date or page number.

021 859

Sprawozdanie
z działalności Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu
za czas od 14 lutego do 30 września 1945r.

Organizacja Izby.

Zarządzeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 3 września 1939r. Pomorska Izba Rolnicza została ewakuowana z Torunia do Starego Brzeźcia pod Włocławkiem poto, by wypadki wojenne rozproszyły cały aparat biura Izby po całej Polsce. Jeszcze w pierwszych dniach października 1939 znaczna część urzędników Izby powróciła z tułaczki ewakuacyjnej do Torunia, ale już nie miała dostępu do gmachu Izby, który w swe drażące dźwięki ujęli okupanci niemieccy.

Pierwsze dni powrotu do Torunia wszyscy pracownicy Izby zużyć musieli na załatwienie wymyślnych udręczeń przy uzyskiwaniu Ausweisów, oddawaniu radiodbiorników, koców wełnianych, a nawet węgla ze swych piwnic, aż wreszcie nadszedł dzień 17 października, w którym prawie wszyscy pracownicy Izby znaleźli się pod murami fortu Nr.7., by tu poddani torturom krzyżackiej tkuszczy znaleźć się w podziemiach fortu. Wielu co prawda uniknęło tego losu, lecz dużo pracowników miesiące całe przepędziło w jego wilgotnych murach.

Tymczasem w Toruniu szalało Gestapo, które z pomocą Wohnungsamtu i Wanderungsamtu konfiskowało dobytek i wysiedlało rodziny uwięzionych. Rzecz to ogólnie znana. Przez cały okres okupacji pracownicy Izby rozsiani rzeć można po całym świecie pędzili marny żywot, zarabiając w różny sposób na życie.

Aż nagle ostatnia ofensywa zwycięskiej Armii Czerwonej uwolniła w pierwszych dniach lutego 1945r. cały prawie teren Pomorza, a pracownicy Izby szli wprost w Jej ślady, aby objąć zajmowane przed wojną posterunki.

Pierwszym na posterunku był ob.inż.Piechociński, który już w pierwszej dekadzie lutego rozpoczął urzędowanie i zabezpieczenie gmachu Izby i jej urządzeń. Przypłacił to długotrwałą chorobą (zapalenie płuc) potrafił jednak z następnie przybyłym Dyrektorem Izby inż.Jozefem Buczkien uratować przed zdemolowaniem gmach Izby i jej wewnętrzne urządzenie. Do nich stawiła się zaraz naka rzesza pracowników, których Niemcy nie usunęli z Torunia i natychmiast przystąpiono do prac organizacyjnych.

Podstawą do tego stało się zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Obyw. Bertolda z dnia 14 lutego 1945 Nr. Bos. 31, skierowane imiennie do ob.inż. Józefa Buczka, który wówczas pełnił już funkcję Dyrektora Izby w Rzeszowie, a powołujące go na stanowisko Komisarza Izby z równoczesnym pełnieniem funkcji Dyrektora Biura Izby.

Dyrektor Biura Izby po przybyciu na miejsce, zaznajomieniu się z warunkami miejscowymi natychmiast rozpoczął organizować aparat biurowy tak Centrali samej jak i Powiatowych Biur Rolnych w terenie, zabezpieczając równocześnie różne urzędnika mogące służyć rolnictwu tak w samym Toruniu jak również w terenie. Służyli mu w tym z zaparciem się siebie wszyscy stawiający się do pracy pracownicy Izby oraz nowi ludzie, z których wielu uważało zresztą krótką pracę w Izbie za odeskoczną dla swych celów nie zawsze czystych i mało różniących się od znanego powszechnie szabru. Natomiast starszy pracownicy, mimo, że trudną mieli drogę powrotną, pracując nadal, jak na ciężkie, a wszystkim znane warunki śmiało rzecz można dobrze pomagając Państwu w jego trudnych poczynaniach organizacyjnych, dając z siebie wszystko, a nie zabiegając, o korzyści materialne. Trzeba również stwierdzić z całą bezstronnością, że także wielu z ludzi nowych potraktowało pracę w Izbie przy organizacji warsztatów rolnych jako pracę naprawdę pionierską, której wyniki każdy nieuprzedzony zobaczyć może.

Centralne Biuro Izby, mieszczące się w Toruniu w gmachu własnym, zakupionym 3 lata przed wojną, zostało zorganizowane w ten sposób, że powołano do życia siedem zasadniczych Wydziałów a to:

- 1/ Wydział Ogólno-Administracyjny,
- 2/ " Produkcji Roślinnej,
- 3/ " " Zwierzęcej,
- 4/ " Oświaty i Szkolnictwa Rolniczego,
- 5/ " Organizacji Wsi i Gospodarstw,
- 6/ " Ekonomiczny,

oraz Rachunkowości Rolniczej Gospodarstw Małych.

W terenie w każdym powiecie powołano do życia nieznane dotąd w Polsce Powiatowe Biura Rolne, których obsada składa się jako podstawa z kierownika, sekretarza, instruktora produkcji roślinnej, zwierzęcej, instruktora ogrodnictwa

ctwa, pszczelarstwa, instruktorki kobiecego gospodarstwa domowego, gdziekolwiek zaś w zależności od potrzeb czynni są instruktorzy lekarstwa, ochrony roślin i inni. Na terenie zaś gmin względnie rejonów obejmujących 2 - 3 gmin razem funkcjonują instruktorzy gminni względnie rejonowi - ogólni, podporządkowani kierownikom Powiatowych Biur Rolnych.

Biura Powiatowe dlatego są tak zorganizowane, że każdy Wydział Izby ma swój odpowiednik w terenie przez oddanego instruktora specjalistę.

Ponad to Izba posiada przy Wydziale Produkcji Roślinnej czynne dwa zakłady specjalne, a to Stację Ochrony Roślin i Stację Oceny Nasion. W terenie zaś znajdują się dotychczas 3 zakłady doświadczalne, będące w stadium zagospodarowania i organizacji, a to w Dźwierznie, Kończewicach i Głodowie. Niezależnie od tego Izba wystąpiła do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych o dalsze majątki państwowe, a to 7 na zorganizowanie doświadczalnictwa roślinnego i lekarzkiego, 5 na zorganizowanie doświadczalnictwa zootechnicznego i 3-ch obiektów na zorganizowanie ośrodków przeszkoleniowych dla techników i majetrów hodowlanych, instruktorów organizacji wsi i gospodarstw dla 4 województw, a to: pomorskiego, gdańskiego, poznańskiego i olsztyńskiego.

Tak w ogólnych zarysach przedstawia się organizacja Biura Izby, przy czym podkreślić należy, że Izba w swej działalności oprzeć się pragnie na zorganizowanym społeczeństwie rolniczym a to w pierwszym rzędzie w Związkach Samopomocy Chłopskiej i związkach celowych, jak Związku Hodowców Koni, Bydła, Owiec, Trzody Chlewnej, Pszczelarzy, Ogrodników, Producentów Roślin Przemysłowych i innych.

Wyciągając bowiem wnioski z dotychczasowych zdobyczy socjalnych, jakie długoletnia wojna dała szerokim rzeszom pracującym, w szczególności zaś chłopu reformą rolną i z tym idący zanik wielkiej własności Izba idąc po linii wytyczonej nakreślonej przez nowy ustrój demokratyczny prace swe opiera na rolniku bezpośrednio pracującym na roli, pomagając mu i instruując go w wykonywaniu jego zadań przez wyprodukowanie potrzebnych ilości środków żywności dla zabezpieczenia wyżywienia tak wojsku jakoteż ludności miast i miasteczek.

czek , pamiętając równocześnie o przemyśle i mogącym nastąpić eksporcie.

Fundusze Izby składają się w zasadzie z dotacji Skarbu Państwa, zasiłków Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz z opłat za świadczenia i usługi oddawane przez Izbę za różne wykonywane czynności i świadczenia.

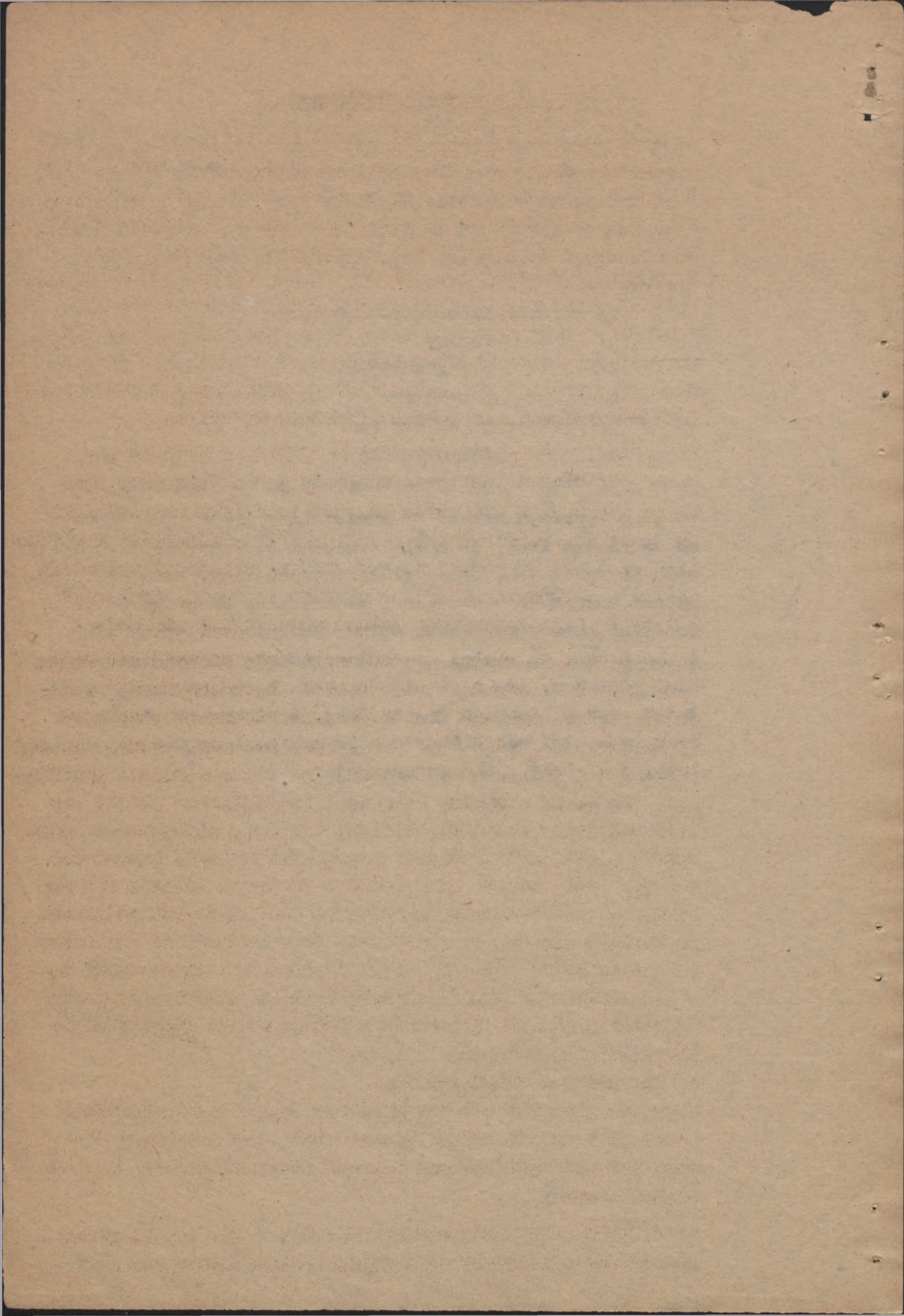
W ten sposób w zarysie przedstawia się organizacja Biura Pomorskiej Izby Rolniczej, która prowadzi prace zorganizowane w wymienionych wyżej Wydziałach Izby, a ich zakres i rozmaitość uwidacznia sprawozdanie poszczególnych Wydziałów.

1/ Wydział Ogólno-Administracyjny.

Wydział ten zasadniczo nie prowadzi żadnych prac terenowych, załatwiając sprawy administracyjno-kasowe, obsługując tym samym wszystkie Wydziały Izby. Służy on innym Wydziałom dostarczając im środków na prace, załatwia korespondencję i t.p., przy czym dzieli się na następujące referaty:

- 1/ referat finansowo-budżetowy
- 2/ " kasowy
- 3/ " buchaltoryjny
- 4/ " personalny
- 5/ " kancelaryjny
- 6/ " intendentury
- 7/ oraz inspektorat zakładów i majątków Izby.

Do tego Wydziału należy staranie się o środki finansowe, on sporządza listy płac dla pracowników Centrali i Powiatowych Biur Rolnych, prowadzi księgowość Izby, załatwia sprawy związane z angażowaniem i zwalnianiem pracowników Izby, prowadzi akta personalne, sprawy ubezpieczeń pracowników i podatkowe, tu mieści się dział pisania na maszynach wszystkim Wydziałom, prowadzi się dziennik korespondencyjny, załatwia sprawy zarządu gmachu Izby, dostarczania opału i t.p. oraz tu mieści się główny nadzór nad zakładami i majątkami Izby, jak również ich organizacja.

2/ Wydział Produkcji Roślinnej.

Wydział Produkcji Roślinnej został zorganizowany w okresie sprawozdawczym w następującym składzie, utworzono: 1/ inspektorat doświadczalnictwa, 2/ inspektorat ogrodnictwa, 3/ inspektorat nasiennictwa, 4/ inspektorat uprawy roślin leczniczych, 5/ inspektorat uprawy roślin specjalnych, 6/ inspektorat łakarski, 7/ Inspektorat leśnictwa. 8/ Stację kontrolną (Stacja Oceny Nasion i Stacja Ochrony Roslin). Wszystkie etaty od 1/ do 9/ zostały obsadzone za wyjątkiem inspektoratu nasiennictwa, którego nie można było dotychczas obsadzić z braku odpowiedniego kandydata. Funkcje inspektora nasiennictwa pełnił naczelnik Wydziału.

Prace Wydziału prowadzone były w pierwszym rzędzie pod znakiem akcji siewnej tak wiosennej jak i jesiennej oraz akcji żniwnej. W związku z pracami tymi Izba przydzieliła na etate dwóch pracowników Wydziału /inż. Fidler Jan i Górecki Kazimierz/ do pomocy wojewódzkiemu pełnomocnikowi akcji siewnej, z których pierwszy był jego zastępcą, drugi zaś pełnił funkcje rejonowego pełnomocnika akcji siewnej.

Prace polowe na terenie województwa były niezmiernie ciężkie, a to z powodu braku sił roboczych, braku koni, wozów, małej ilości czynnych traktorów oraz niezawsze stojących do dyspozycji środków pędnych /ropa, benzyna, smary, węgiel/ Dlatego też tak zasiewy wiosenne jak i prace żniwne przeciągały się ponad normalny czas tych prac. Uprawy polowe nie były należycie wykonane, rośliny nie były pielęgnowane normalnie a zwłaszcza rośliny okopowe /ziemniaki, buraki cukrowe/, brak gotówki nie pozwalał na kupno nawozów sztucznych, chociaż były one na składach do dyspozycji rolnictwa /a ponadto nie zawsze można było je przewieźć ze składnicy do gospodarstwa z braku koni/. Dlatego też zbiory zbóż są w b.r. daleko niższe od przeciętnych, a spodziewane plony tak ziemniaków jak i buraków cukrowych będą również około 50% plonów normalnych.

a/ Inspektorat doświadczalny.

Z powodu zbyt późnego uruchomienia inspektoratu doświadczalnego i innych ogólnych trudności sezon wiosenny nie mógł już być wykorzystany w akcji przeprowadzenia doświadczeń polowych.

Wobec tego zajęto się akcją łakarską. W tym czasie przeprowadzone zostały prace wstępne do zorganizowania plan-

tacji nasiennych traw. Ustalono remanent traw w Powiatowych Spółdzielniach Rolniczych, pobrane próbki traw celem przeprowadzenia analiz na czystość i kiełkowanie i zużytkowania miejscowych zapasów nasion traw do założenia plantacji nasiennych.

Poza sokoje Łącarską inspektorat doświadczalny przeprowadzał częściowo kwalifikację zbóż i ziemniaków na terenie powiatów inowrocławskiego i lipnowskiego.

W związku z przeznaczeniem majątków Kończewice i Głódowo na Zakłady Doświadczalne przystąpiono do zorganizowania działu doświadczeń polowych w tych majątkach na razie w szczupłych ramach na jakie pozwalają obecne trudne warunki. Zaprojektowano w Kończewicach doświadczenia z odmianami pszenicy i żyta ozimego, w Głódowie z odmianami pszenicy, żyta i jęczmienia ozimego oraz doświadczenia uprawowe z pszenicą. Do doświadczeń tych zamówiono 25 odmian pszenicy, 12 odmian żyta i 7 odmian jęczmienia ozimego.

Dokonano wyboru pól pod powyższe doświadczenia, a doświadczenia odmianowe z jęczmieniem ozimym w Głódowie założono.

b/ Inspektorat Ogrodniczy.

Działanie inspektoratu ogrodniczego zostało wznowione 23 lutego 1945 - t.j. z momentem powrotu do Torunia inspektora Izby - sprawującego te czynności od 1935 r.

W pierwszym okresie - prace inspektoratu ograniczała się a/ do zabezpieczenia i współdziałania we właściwym obsadzeniu opuszczonych i poniemieckich gospodarstw ogrodniczych,

- b/ do zabezpieczenia magazynów nasion ogrodniczych,
- c/ do odbudowania polskich organizacji ogrodniczych,
- d/ do utworzenia w powiatach instruktoratów ogrodniczych,

Z uwagi na specyficzne warunki pracy i brak pracowników sanorządu gospodarczego - inspektor ogrodnictwa zajęty był równocześnie przy ogólnych pracach organizacyjnych, zaś od dnia 3 kwietnia powołany został - przez Pełnomocnika Rządu dla spraw Akcji Siewnej, na stanowisko inspektora rejonowego Akcji Siewnej, następnie miano-

wany Zastępcą Pełnomocnika Akcji Zniwnej i Siewnej na woj. Pomorskie - które te funkcje pełni równocześnie do chwili bieżącej.

W okresie sprawozdawczym - wykonano następujące prace:

- 1/ zabezpieczono i wyjednano u władz zwolnienie 5 magazynów nasiennych,
- 2/ przeprowadzono akcję zaopatrzenia w okresie bezgotówkowym - w nasiona - gospodarstw ogrodniczych - w Toruniu oraz 4 powiatach, przyczym Izba finansowała częściowo tę akcję,
- 3/ uzyskano i rozprowadzono pośród gospodarstw ogrodniczych w Toruniu bezpłatnie - 100 ton koksu dla ogrzewania szklarni. Pozwoliło to na uratowanie cennego materiału szklarniowego oraz na normalną produkcję rozsąd i wczesnych warszyw,
- 4/ na zlecenie Pow. Urzędu Ziemińskiego w Toruniu przeprowadzono badanie na terenie powiatu Toruń - przydzielonych obiektów ogrodniczych oraz badań i opiniowano - kwalifikacje kandydatów. Przeprowadzono ogółem 107 lustracji gospodarstw i zaopiniowano 92 wnioski,
- 5/ w lutym 1945 Izba spowodowała i zorganizowała 1 zebranie ogrodników w Toruniu, przy udziale ca 70 osób - które stało się zawiązką obecnie już pracującego przy Izbie Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Ogrodniczego. Izba przeprowadziła w terenie przez pracujących już instruktorów oraz Powiatowe Biura Rolne - organizację Powiatowych Związków Ogrodniczych, których czynnych jest obecnie 15 z ogólną liczbą członków ponad 300 osób. Kierownikami Powiatowych Związków Ogrodniczych są wszędzie, gdzie działają, instruktorzy ogrodnicy Izby,
- 6/ w okresie sprawozdawczym utworzono instruktoraty ogrodnicze w następujących powiatach: Włocławek, Rypin, Lipno, Brodnica, Chełmno, Inowrocław, Świecie.

Izba odczuwa brak wykwalifikowanego personelu instruktorckiego. Praca instruktorów ogranicza się wobec ogólnych trudności gospodarczych do akcji propagandowej i uświadamiającej oraz zbierania materiałów statystycznych. Wszyscy instruktorzy czynni są równolegle w akcji zniwnej i siewnej.

Ogólny stan ogrodnictwa na Pomorzu przedstawia się następująco:

- 1/ Gospodarstwa ogrodnicze specjalne - wyszły z wojny znacznie uszkodzone, jednak szybko się odbudowywują - stan budynków szklarniowych w miastach - poza silnie zniszczonymi w grudniadzu i Chojnicach - można określić w stosunku do przedwojennego na 70%.
Zupełnie źle przedstawia się stan szklarni, rozbudowanych silnie w czasie okupacji w majątkach uprawiających masowo warzywa. Urządzenia w tych majątkach zostały z małymi wyjątkami zniszczone.
- 2/ Ogrodnictwa przymajątkowe - oraz sady majątkowe uległy prawie kompletnemu zniszczeniu - naskutek braku odpowiedniej opieki.
- 3/ Poziom gospodarstw ogrodniczych specjalnych - uległ obniżeniu. Nastąpiło przestawienie częściowe szeroko rozwiniętej produkcji kwaciarakiej - na warzywa. Obecnie daje się stwierdzić dążenia do odbudowy produkcji kwaciarakiej. Stoi temu na przeszkodzie brak opału, transportu umożliwiającego większy zbył na tereny poza pomorskie i brak pewnych gatunków nasion.
- 4/ Warzywnictwo: w miastach i podmiejskie rozwija się dobrze. Brak ludzi do pracy, nasion, a do produkcji szklarniowych warzyw - węgla.
- 5/ Sadownictwo. Sady majątkowe w znacznym stopniu /ponad 75%/ zniszczone przez działania wojenne i mrozy. Sady osadnicze, których przed wojną założono przez Izbę Rolniczą ponad 3000 - w dużym procencie wycięte - przez Niemców - przy akcji niszczenia parcelacji polskiej sprzed 1939 roku. - Wobec konieczności odbudowy tych sadów będzie niezbędne na ten cel większe - większe kredyty i zorganizowanie tej akcji w ramach planowego zagospodarowania nowych osad.
- 6/ Szkółkarstwo. Okupant silnie ograniczył rozwój szkółkarstwa. Na całym Pomorzu znajduje się tylko 10 poważniejszych szkółek, które poważnie ucierpiały wskutek kompletnego braku robotnika wykwalifikowanego. Szczepień wiosennych wogóle nigdzie nie wykonano. Materiału szkółkowego do sprzedaży na jesień będzie ca 1500⁰⁰⁰ sztuk, co umożliwi założenie względnie uzupełnienie około 1000 ha nowych sadów.

Stan i rozwój ogrodnictwa Pomorskiego - ogólnie uszczelniony jest a/ od uregulowania przez Państwo - prawnego stosunku posiadania obecnych użytkowników b/ znaczniej- szej pomocy finansowej i materiałowej dla odbudowy gospo- darstw, c/ wyrównanie różnic pomiędzy cenami artykułów przemysłowych i ogrodniczych, d/ zwiększenie bezpieczeństwa pracy i posiadania.

e/ Inspektorat nasiennictwa.

Etat dotychczas nieobsadzony z braku odpowiednio kwalifi- kowanego kandydata. W akcji przeprowadzania kwalifikacji pomocy byli kierownicy Powiatowych Biur Rolniczych, powia- towi instruktorzy produkcji roślinnej, personel Stacji Ochrony Roślin i inspektor doświadczalnictwa.

Zakwalifikowano ogółem 13.190 ha 69 arów ziemiopłodów - oprócz ziemniaków i warzyw, a mianowicie: żyta ozimego, 5.569,82, pszenicy ozimej 749, jęczmienia ozimego 204, rzepaku ozimego 38,5, wyki ozimej 355, rzepiku ozimego 12, pszenicy jarej 296,5, jęczmienia jarego 3.209,25, żyta jarego 8,25, owsa 1.063,58, rzepiku jarego 10,5, peluski 27,5, drożdża 775,4, seradeli 9, wyki jarej 31,75, lnu 113,14, lucerny 62,65, tymotki 2, kostrzewy Łakowej 30, rajgrasu angielskiego 8, nostryku 40, konicyzny czerso- nej 155,75, konicyzny białej 31, konicyzny szkiej 6, Ru- bina słodkiego 113,5, buraków pastewnych 35,75, poścukro- wych 9, cukrowych 168,80, marchwi pastewnej 4,55, cykorii 0,5 ha.

Obecnie w dalszym ciągu odbywa się kwalifikacja ziemniaków konicyzyn i warzyw.

Wyżej wymienione suche cyfry niebardzo przemawiają do przekonania człowieka, który nie zna, co to jest tego rodzaju ^{praca} i na czym ona polega.

Stwierdzić przeto dla informacji należy, że jest to praca b.poważna, od kontynuowania której w zupełności zależy przyszła nasza produkcja. Izba podkreśla, że każdy z wyżej wymienionych hektarów dokładnie obejrzano, stwierdzając czystość odmianową i rodzaj zanieczyszczeń tak chwastami, jak również odmianami obcymi. Wiele przejechané tysięcy km, aby dotrzeć do plantatorów, dużo trzeba było przeko- nywać, aby posiadacze tych kultur zboże swe zakwalifikowa- li i puścili go w obrót handlowy jako wysokogatunkowe zboże siewne.

d/ Inspektorat zielarski

W działy zielarskim Pomorska Izba Rolnicza zapoczątkowała prace w połowie kwietnia. Początkowo zaangażowano instruktora. Nawiązano kontakt ze zbieraczami i plantatorami za pośrednictwem rozesłanych do powiatowych Biur Rolnych, Inspektoratów szkolnych i szkół instrukcji upraw, zbioru, suszenia oraz terminarza zbioru roślin leczniczych dziko rosnących i uprawnych.

Od dnia 22 lipca objęła inspektorat fachowa inspektorka w miejsce dotychczasowego instruktora.

Zaprojektowano utworzenie dwóch ośrodków zielarskich, a mianowicie w Zakładzie Doświadczalnym P.I.R. w Kończewicach 10 ha oraz w Kowalewie przy szkole rolniczej śrólskiej P.I.R. 7 ha.

Na terenie Pomorza jest zgłoszonych 5 plantacji roślin leczniczych oraz drobne ogródki przy szkołach powszechnych o ogólnym obszarze 35 ha, w czym ca 20 ha koczka lekarskiego, 3 ha nięty, 5 ha rumianku, 2 ha prawoślazu, 1 ha dziewanny oraz 4 ha różnych drobnych. Pomorska Izba Rolnicza zaopatruje plantatorów w nasiona i sadzonki. Rozesłano 700 ankiet z Polskiego Związku Zielarskiego, dotyczących stanu rozmieszczenia roślin dziko rosnących.

Dalszą pracą idzie w kierunku zagospodarowania własnych plantacji, udzielania porad fachowych i opieki plantacjom prywatnym, zwiększenia obszaru zasiewu oraz powiększenia ilości i jakości zbieranych roślin dziko rosnących.

e/ Inspektorat upraw roślin specjalnych.

Czynny od 15.5.b.r. Buraki cukrowe będą sprzatnięte z ca 25.000 ha. Rokuje plan niżej średni. Zrzeszenie cukrowni Okr. Pomorskiego liczy (optymistycznie) na 5.4 milionów q. Zakontraktowanych przez firmy nasienne wysadków ca 400 ha rokujących ca 10 q siarna z hektara, wysiewek zakontraktowanych: superelit 2 ha, elit 263 ha, do tego dojdzie 100 ha wydzielanych obecnie ze zwykłych plantacji na pozostawienie na

przyszłoroczne wysadki w myśl zarządzenia Ministerstwa. Na rok 1946 zaplanowano pod buraki cukr. 54.755 ha. P.I.R. wystąpiła do ob. Wojewody z wnioskiem wprowadzenia przymusu uprawy buraka cukrowego i dla zapewnienia odpowiedniej jesiennej uprawy oraz wywiezienia wozas obornika pod przewidziane plantacje.

Analogiczny wniosek został złożony odnośnie cykorii, której plantacje ograniczają się w tym roku do 132 ha, co nie pokryje zapotrzebowania miejscowych fabryk. Nasiennej cykorii zakwalifikowano tylko 0,5 ha. Niedobór nasienia na rok przyszły obiecała pokryć Firma Hozakowski w Toruniu.

Rzepak i rzepik w większości przypadk (szodyszek i przepędy bydła). Z zasianych 13.315 ha doczekało sprzętu ca 5.904 ha. Siew ozimego rzepaku wobec późnych sprzętów i braku stanowiska wykonany tylko w kilku procentach w stosunku do zaplanowanego. Przewidziany areał pod oziny rzepak musi być wiosną obsiany jarym wzgl. innymi roślinami oleistymi, aby utrzymać wymagany przez Ministerstwo obszar dla oleistych.

Len został sprzętnięty z ca 1.600 ha. Przeważnie zapóźno siany i zachwaszczony rokuje plon niżej średni. Zapasy ziarna w terenie zabezpieczone, wynoszą one lnu oleistego - ca 630 q. włóknistego 660 q. i odmian pośrednich ca 148 q. Na 1946r. zaplanowano pod len 8.469 ha.

Konopie - 280 ha, zbyt późno siane, urodzaj niżej średni.

Tytoń tylko w 5 powiatach: Grudziądz, Chełmno, Świecie, Toruń i Wąbrzeźno zakontraktowany na 833 ha, faktycznie ogranicza się do ca 520 ha, plantacje drobne, w ilości ponad 5.000. Zrzeszenie plantatorów w stadium organizacji. Na r. 1946 zaplanowano tytoń 729 ha.

Wiklina dla celów melioracyjnych nad Wisłą uprawiana przez Państw. Urząd Wodny na ca 925 ha częściowo dostarcza materiału na obręczce. Wiklina koszykarska na ca 138 ha uprawiana prywatnie- częściowo małej wartości, zachwaszczona, wypasiona, bądź w swoim czasie nie wycięta. Wszystkie plantacje zostały zabezpieczone od wykarczowania, ale nie wszystkie opłacają koszt doprowadzenia ich do porządku. W tym roku wikliny na eksport nie będzie, a jedynie na rynek wewnętrzny. W pow. Szubinskim w kilku gospodarstwach posiadających odpowiednie warunki glebowe oraz możliwości techniczne przeprowadzenie głębokiej uprawy, zaprojektowano

nowe plantacje wiklinowe odm. amerykański z uwzględnieniem kultur satecznikowych.

Zrzeszenie producentów i przetwórców wikliny jest w stadium organizacji w porozumieniu z Poznańską Izba Rolniczą.

f/ Inspektorat Łąkarski.

Inspektorat Łąkarski do dnia 1.VIII.b.r. prowadził inspektor doświadczalnictwa. Z dniem 1.VIII. został obsadzony przez siłę fachową; personel instruktorski składa się narazie tylko z jednego instruktora Łąkarstwa, zaangażowanego z dn. 1 kwietnia na teren trzech powiatów: bydgoskiego, wyrzyskiego i szubinińskiego. W pozostałych powiatach prace Łąkarskie zostały zlecone instruktorom produkcji roślinnej.

Najważniejsze prace Łąkarskie szły w następujących kierunkach: 1/ zapoznania się ze stanem użytków zielonych stałych i przemianych, 2/ współpraca z czynnikami urzędowymi i gospodarczymi, 3/ poradnictwo w zakresie zagospodarowania łąk, kupna nasion i nawozów, 4/ organizacja produkcji nasion.

Brak wszelkich danych statystycznych z powodu zniszczenia akt. Pom. Izby Rolniczej ogromnie utrudnia rozpoczęcie pracy, wobec powyższego sporządzono dokładną statystykę użytków zielonych w poszczególnych powiatach województwa oraz usiłowano zebrać dane liczbowe terenów zagospodarowanych w okresie przedwojennym.

Wspólnie z Urzędem Wodno-Melioracyjnym rozpoczęto opracowanie mapy wraz ze statystyką użytków zielonych z rozbiciem na zmeliorowane oraz niezmeliorowane, niepotrzebujące i potrzebujące melioracji, oraz przygotowuje się dwie ekspertyzy przedmelioracyjne pod względem przyrodniczo-gospodarczym terenów, które mają być zmeliorowane w najbliższej przyszłości /pow. Szubin/.

W oparciu o personel Pow. Biur Rolnych propaguje Izba zagospodarowanie łąk i pastwisk, udziela porad i pomocy. W sumie założono wiosną b.r. na terenach przygotowanych do siewu jeszcze jesienią ub. roku 78 ha nowych łąk oraz podsiłano i wynawozono około 100 ha starych łąk. Do obsiewu zużyto mieszanek traw pozostałe w Spółdzielniach, jako rezerwy z lat ubiegłych. Na skutek braku sił pociągowych mimo instrukcji i zaleceń personelu Łąkarskiego

go duży procent żak torfowych nadnoteckich wiosną b.r. nie był walczony, ograniczono się tylko do najniezbędniejszego oczyszczenia rowów. Zaniedbanie pielęgnacji żak w ostatnich latach, co uwiadcza się w bardzo słabym poroście traw, wymaga intensywnego tempa zagospodarowania przy pomocy kredytów żakarskich na zakup nasion traw i nawozów sztucznych. Obecnie przyjmuje się wnioski na udzielenie kredytu wiosną 1946r.

W dziale produkcji nasion traw sporządzono dokładne zestawienie kultur nasiennych trawowych i koniczynowych z lat 1944/45 oraz zakwalifikowano 48 ha plantacji nasion traw i 116 ha plantacji nasiennych koniczyn i lucerny. Następnie przygotowano zestawienie zapasów nasion traw i koniczyn znajdujących się w Spółdzielniach oraz zapotrzebowano próbki nasion celem zbadania wartości użytkowych. Stacja Oceny Nasion Pom. Izby Rolniczej przeprowadziła badania 30 prób nasion traw, na podstawie których został wybrany oryginalny materiał siewny o odpowiedniej wartości użytkowej na cele reprodukcji.

Z zaprojektowanych do założenia w roku gospodarczym 1945/46 360 ha plantacji traw założono w sezonie jesiennym 1945r. 140 ha, założenie pozostałych plantacji ze względu na spóźnioną porę przełożono na wiosnę 1946r. W porozumieniu z Wojew. Urzędem Ziemią uwzględniono zakładanie plantacji przede wszystkim w ośrodkach państwowych.

X g/ Inspektorat leśnictwa.

Przy wznowieniu działalności, współdziałano pośrednio przy opracowaniu zbiorowej broszury propagandowej, wydanej przez Pom. Oddział Związku Zawod. Pracowników Leśnych i Przemysłu Drzewnego.

Z braku przedwojennego materiału z działu inwentaryzacji i opracowanych projektów, jak i wykonanych planów zalesień, za pośrednictwem Powiatowych Biur Rolnych wszczęto ponowną rejestrację nieużytków, kwalifikujących się do zalesienia według wynogów ustawy o zalesianiu niektórych nieużytków z roku 1936. Przymierzalna powierzchnia tych nieużytków obejmować będzie około 15.000 ha.

Do wymienionej akcji statystycznej wyjednano współpracę personelu administracji Lasów Państwowych, trzech właściwych Dyrekcji, jak również zaproszono do ponownego współ-

działania w tej sprawie Pom. Oddział Związku Zawod. Prac. Leśnych, poprzez leśników członków lokalnych kół tegoż związku.

Celem zapewnienia minimalnych środków w miejscowych samorządach powiatowych na popieranie akcji zalesiania nieużytków w roku budżetowym 1945/46, opracowano z uzasadnieniem dla każdego powiatu ramowe projekty, które rozeszłano w teren. Ogólny plan przewiduje wiosną 1946, nowe zalesienia na powierzchni 214 ha i założenie własnych /powiatowych/ szkółek o obszarze 590 arów, wszystkie razem kosztów ca 566.000 zł.

Starania Izby w kierunku zabezpieczenia w samorządach środków na zalesianie nieużytków - za pośrednictwem "Komitetów Samopomocy Leśnej" - zdążać będą do zarezerwowania co najmniej minimalnych podstaw finansowych na założenie i utrzymanie szkółek. Przygotowania organizacyjne dla wymienionych "komitetów" w toku.

Wzorem prac Izby w okresie przedwojennym, w porozumieniu się z Torunską Dyrekcją Lasów Państwowych wzięto inwentaryzację lasów samorządowych i lasów włościańskich, poniżej 25 ha. Ponieważ lasy tej kategorii przez szereg lat były stale przedmiotem oddzielnego referatu przy Inspektoracie Leśnictwa, przeto Izba przystąpiła do organizowania fachowego poradnictwa i opieki ze szczególnym uwzględnieniem tychże lasów włościańskich. Można w przybliżeniu wnosić, że ogólna powierzchnia lasów wymienionych kategorii, obejmować będzie w terenie województwa pomorskiego: a/ około 50.000 ha lasów włościańskich, b/ około 3.000 ha lasów samorządowych /miejskich, gminnych, gromadzkich i innych/.

Ponieważ wszelkie prace około zalesiania nieużytków są ściśle związane z fachową opieką i poradnictwem lasach włościańskich, w porozumieniu się Izby drogą odbytej 11.VIII.1945 konferencji z leśnikami - przedstawicielami Dyrekcji L.P. i Związku Zawodowego, uzgodniono nadać współdziałaniu Izby z władzą i organami leśnymi - oraz z zrzeszonymi w Związku leśnikami, charakter powszechny i trwały, na platformie wspomnianych komitetów samopomocy leśnej.

Za pośrednictwem wszystkich Powiatowych Biur Rolnych podano ogólne wskazówki, dotyczące szacowania szkód wojennych w lasach włocławskich.

W okresie sprawozdawczym przekazano Izbie ze strony trzech Zarządów Miejskich (Solec Kujawski, Grudziądz, Chejnice) zamówienia na wykonanie prac techniczno-leśnych, dotyczących oszacowania szkód wojennych i opracowania programów gospodarczych, na ogólnej powierzchni lasów 1790.ha.

Ostatnio Izba nawiązała kontakt ze Spółdzielnią "Las", tak z centralą w Łodzi, jak i z pomorskim oddziałem w Toruniu, celem propagowania spółdzielczości w zakresie głównie właściwego wykorzystania użytków ubocznych przez właścicieli lasów włocławskich.

b/ Stacja kontrolna.

Stacja kontrolna P.I.R. ma obejmować 3 zakłady badawcze: a/ Stację Oceny Nasion, b/ Stację Ochrony Roślin c/ Laboratorium Chemii Rolnej. W chwili obecnej są czynne 2 zakłady i tak Stacja Oceny Nasion oraz Stacja Ochrony Roślin. Laboratorium Chemii Rolnej podczas 6-letniej okupacji niemieckiej zostało całkowicie zdemolowane i wywiezione. Jako ważniejsze i mniej skomplikowane pod względem wyposażenia w aparaturę uruchomiono 2 wyżej wymienione zakłady.

Działalność Stacji Oceny Nasion w pierwszych okresach była bardzo słaba. Po zmontowaniu najważniejszych urządzeń przystąpiono do wykonywania badań nasion. W okresie sprawozdawczym wpłynęło 245 prób. W tym 97 prób traw i mieszanek, 2 próby nasion ogrodniczych, 15 różnych reszta zbóż ozimych oraz rzepaki. Badania przeprowadzono na czystość, energię i siłę kiełkowania oraz wartość użytkową. 2 próby zbadano na zawartość wilgoci. Największe nasilenie badań jest w chwili obecnej w związku z kwalifikacją zbóż ozimych, których oceną laboratoryjną przeprowadza Stacja Oceny Nasion.

Działalność Stacji Ochrony Roślin była prowadzona w 3-ach kierunkach: propagandowym przez ogłoszenie komunikatów w prasie, oraz referatów przez udzielanie porad w wypadku stwierdzenia chorób lub szkodników zwierzęcych oraz przez pracę w terenie, przeprowadzając rejestrację występowania chorób oraz szkodników roślinnych. Brak fachowego personelu uniemożliwia popularyzowanie apstrzeżeń oraz wskazówek w wal-

ce z chorobami i szkodnikami roślin uprawnych. W okresie sprawozdawczym ogłoszono 4 artykuły w prasie codziennej. Porad pisemnych oraz ustnych Stacja Ochrony Roślin udzieliła 45. Personel szwadronów kontrolnych był zajęty przy kwalifikowaniu ziemniaków w powiatach włocławskim, szubinskim oraz wąbrzeskim. Przy okazji kwalifikowania ziemniaków /I i II inspekcja/ zlustrowano 68 miejscowości na obecność raka ziemniaczanego nie stwierdzając jego występowania.

Stacja Ochrony Roślin zorganizowała gminne ośrodki zaprawiania ziarna siewnego na teren całego Województwa. Dla akcji zaprawiania ziarna rozprowadzono w terenie 100 kg ziarnika bezpłatnie z przyznanej na ten cel subwencji Min. Roln. i R.R. Pow. Biura Rolne rozdzieliły ten ziarnik dla repatriantów. Obecnie przystąpiono w myśl polecenia Min. Roln. i R.R. do akcji zwalczania raka ziemniaczanego. Na zjeździe kierowników Pow. Biur Rolnych wygotowano referat w związku z akcją zwalczania raka ziemniaczanego, podając wytyczne oraz szczegółowe instrukcje do prowadzenia rejestracji raka ziemniaczanego. Szczegółową lustrację przeprowadzono w 50% w powiatach Chojnice, Wyrzysk oraz Lipno. Natomiast w powiecie Tucholskim i Swieckim zlustrowano tylko te gminy, w których przed 1939r. występował rak ziemniaczany.

3. WYDZIAŁ PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ.

Właściwa czynność w dziedzinie produkcji zwierzęcej Pomorskiej Izby Rolniczej zaczęła rozwijać się od połowy marca, czyli w chwili ponownego zamontowania jej wydziału hodowlanego wzgl. powrotu długoletniego, przedwojennego naczelnika wydziału. Do życia powołane zostały stopniowo inspektoraty:

- a) hodowli koni,
- b) " bydła,
- c) kontroli mleczności,
- d) hodowli trzody chlewnej,
- e) hodowli owiec,
- f) hodowli drobnego inwentarza (koz, królików, zwierząt futerkowych),
- g) rybactwa,
- h) pszczelarstwa,
- i) jedwabnictwa.

Nieuruchomiono jeszcze inspektoratu mleczarstwa. Przy Powiatowych Biurach Rolnych funkcjonuje instruktorzy hodowlań, którzy działają na podstawie dyrektyw Izby i wylaniających się każdorazowo potrzeb chwili.

Działalność tak inspektorów jak instruktorów komplikują: brak lokumencji i trudności swobody ruchu a przede wszystkim "siła wyższa", paralizująca właściwą akcję hodowlaną. Powiatowe Biura Rolne przy pomocy swych instruktorów hodowlanych zarejestrowały na zasadzie art.9 Dz.U.R.P. nr 3 z dnia 31.8.44 oraz art.11 Dz.U.R.P. nr 3 z 19.I.45, znajdujący się w terenie material hodowlany, wystawiając dlań świadectwa rejestracji w celu zabezpieczenia go przed ubojem wzgl. rekwizycją. Czynność ta ujawnia Izbie jednocześnie material, będący podstawą do odbudowy hodowli wzgl. nadający się do planowanej akcji licencyjnej, odbyć się mającej w czasie późniejszym. Świadectwa rejestracyjnych wydano do 30.9.1945 r.:

a) konie	260 sztuk	{ z tego na ogiery 158 sztuk }
b) bydło	2933 "	{ " " stadniki 196 " }
c) świny	241 "	{ " " knury 138 " }
d) owce	393 "	{ " " tryki 191 " }

Akcja ta znajduje się w pełnym toku, Ubolewać należy, że świadectwa te w dużej mierze nie są respektowane przez organa wykonawcze Urzędów Apropizacyjnych i sowieckich władz wojskowych.

W dniu 15.10.45 r. Material ten jest pochodził z ówczesnej I. S. S. S. R.

Izba wystąpiła do kilkakrotnie do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministerstwa Apropowizacji z interwencją nie tylko co do ochrony rejestrowanego materiału hodowlanego ale i ochrony krow ogrodowych.

Zebrała przez Pow. Biura Rolne statystyka ujawniła w 18 powiatach (brak pow. człuchowskiego) następujące ilości inwentarzy p. 1.IV.1945 r.:

a) koni	59055
b) bydła	248347
c) trzody chlewnej	137278
d) owiec	71223
e) k o z	16704.

Porównawcze uwagi do tej statystyki oraz stan w poszczególnych powiatach podajemy w właściwych działach. Statystyka powyższa uważać należy jako problematyczną z uwagi na nieustającą intensywną akcję rekwizycyjną tak ze strony władz sanieckich wojskowych polskich i sowieckich, jak i władz aprowizacyjnych. Liczy się należy z poważnym spadkiem zwierząt gospodarskich.

Izba wystąpiła w marcu br. z odpowiednim projektem do Wojew. Urzędu Ziemińskiego odnośnie wyłączenia szeregu obiektów na cele doświadczalnictwa zootechnicznego i na ośrodki hodowlane; sprawa ta dotychczas nie została definitywnie załatwiona.

W zakresie rewindykacji materiału hodowlanego z Niemiec i wyszkolenia fachowców hodowlanych, opracowane zostały wyczerpujące memoriały przez naczelnika wydziału względnie inspektora hodowli owiec - na zjazd fachowców hodowlanych, zwolony przez Polskie Towarzystwo Zootechniczne w Krakowie. Wysłubione w tych memoriałach (referatach) wnioski - wniesione zostały przez to zgromadzenie do znaczenia uchwał, które przedstawione zostały Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych. Naskutek polecenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Pomorska Izba Rolnicza wzięła udział w przejmowaniu inwentarza żywego od władz sowieckich.

Przejmowanie inwentarza żywego odbywało się w czasie od 16.5. do 31.5.1945 r. Materiał przejęty pochodził z dyspozycji I. frontu białoruskiego (z pow. Chodzież, Znin,

Szubin, Inowroclaw, Nieszawa) i II. frontu bialoruskiego (z pow. wzglednie wojewodstw: Rugenwalde, Walcz, Lembork, Slupsk, Szczecinek, Bydgoszcz, Swiecie). Szczegolowe liczby odnośnie gatunkow i rodzaju zwierząt z poszczegolnych rejonow, przedstawiaja nastepujace zestawienia wzglednie sprawozdania poszczegolnych grup:

<u>Konie:</u>		
Konie	106	
zrebieta	<u>185</u>	razem 291 sztuk
<u>Bydlo:</u>		
buhaje	453	
krowy	24.472	
jelowice	13.834	
woly	917	
cieleta	<u>5.133</u>	razem 44.809 sztuk.
<u>Trzoda chlewna:</u>		
knury	22	
maciory	8.818	
prosieta	<u>1.921</u>	razem 10.761 sztuk
<u>O w c e:</u>		
owce	15.035	
jagnieta	434	
kozy	<u>37</u>	razem 15.506 sztuk.

Ogolem inwentarza zywego 71.367 sztuk.

Ogolnie przyjmowano, jesli chodzi o rasy, bydlo nizinnie czarno biala w typie wschodnio-fryzyjskim, trzoda chlewna zwiaczoneha i ostroucha, owce szlachetne (merinosy).

W akcji przejmowania inwentarza zywego bralo udzial 8 grup komisji z 9 pracownikami P.I.R. nie wliczajac w te liczbe personelu Pow. Biur Rolnych.

Celem zreaktywowania pomorskich zrzeszen hodowlanych, zaleszonych w swych czynnosciach w czasie okupacji, Komisarz Izby na podstawie prawa o stowarzyszeniach z dnia 27.X.32 powolal czasowych komisarzy (kuratorow), ktorzy dzialac beda sz do wyboru wlasciwych zarzadow przez walne zebrania nowych czlonkow tych organizacyj. Czlonkami moga byc wlasciciele licencjonowanego materialu zarodowego. Wniosek o zatwierdzenie powyzezych nominacji zostal Urzedowi Wojew. Pomorskiemu w Bydgoszczy przedlozony pismem z dnia 6.8.1945. (Zatwierdzenie w miedzyczasie nastapilo).

KSIĘGOZBIÓR
Ryszarda K. Borowego
inż. leśnika

Na komisarycznych zarzadców zostali powołani:

a) Pom. Związek Hodowców Konia Szlach. Polkrai	} Naczelnik Wydz.
} Prod. Zwierzęcej
} ob. Maksymilian
} Szczepski.
b) Pom. Związek Tow. Hod. Bydła czarno-biał. niz.	
c) Pom. Związek Kolek Kontroli Ober	
d) Pom. Związek Hodowców Trzody Chlewniej	
e) Pom. Związek Hodowców Owiec - inz. Stan. Jelowicki,	
f) Pom. Związek Pszczelarski - ob. Nabiałczyk.	

Praca w poszczególnych działach kształtowała się w okresie sprawozdawczym, jak następuje:

A. Hodowla koni:

Praca w dziale hodowli koni miała charakter orientacyjny i przygotowawczy, gdyż właściwa akcja hodowlana ze względu od Izby niezależnych nie mogła być w terenie prowadzona.

W pierwszym rzędzie zebrano przez Pow. Biura Rolne statystykę pogłowia konskiego, która przedstawia się jak następuje:

	Ogolem	Kłecze	Ogier	Zrebieta	Walachy
Brodnica	2771	1131	16	640	984
Bydgoszcz	1892	-	-	-	-
Chelmno	2260	725	18	411	1106
Chejnice	3708	1607	33	558	1510
Człuchow	-	-	-	-	-
Grudziadz	1282	414	20	247	601
Inowroclaw	3965	1184	15	1752	1014
L i p n o	5419	2315	144	1099	1861
Lubawa	4493	1835	53	1149	1456
Nieszawa	6246	1957	275	1790	2224
Rypin	5174	2159	287	1201	1527
Sępólno	2098	727	17	488	866
Swiecie	4657	1842	109	936	1770
Szubin	3465	1123	77	1442	823
Torun	1199	422	11	343	423
Tuchola	2795	1227	81	606	881
Wąbrzeźno	1793	796	8	408	581
Włocławek	4808	1410	128	1801	1469
Wyrzysk	-	-	-	-	-
Złotow	326	90	2	84	150
Razem	58341	20964	1294	14955	19246

Koni ogolem w roku 1932 - 207.906, obecnie 58.341.

Ilość 58341 koni naliczonych w tej chwili wobec 207906 koni z roku 1932 jest dla wszelkich wymogów życia gospodarczego niewystarczająca i wręcz katastrofalna. Nadto należy pamiętać, że stan pogłowia konskiego z dnia na dzień się zmniejsza, gdyż znajdujący się material na terenie Pomorza jest bardzo mierny, pod względem zdrowotnym zniszczony i stary. Ponadto w dalszym ciągu konie ulegają rekwizycji przez władze wojskowe.

W terenie stwierdzono katastrofalny brak wartościowych ogierów i klaczy. Po dokonanej przez inspektorat hodowli koni inspekcji Państwowych Stad Ogierów stwierdzić trzeba, że Stado Ogierów Starogardzie jest zupełnie pozbawione reproduktorów i jeśli ich nie otrzyma z rewindykacji, nie będzie mogło w najbliższym sezonie kopulacyjnym służyć hodowli.

Stado Ogierów w Lacku, które również obsługiwało teren tut. województwa, zdolało do końca czerwca zebrać zaledwie 25% swego przedwojennego stanu posiadania. Nie lepiej wyposażony jest, jak to stwierdzono na miejscu, Państwowe Stado Ogierów w Gnieźnie, wchodzące również w zakres ewentualnej obsługi tut. terenu hodowlanego.

Poszukiwania za ogierami państwowymi w terenie odnośnie Stada Starogard nie dało żadnego wyniku. Wysoki odsetek ogierów został przez okupanta uprowadzony, a reszta traktowana jako mienie polenickie wywieziona została do Rosji. Prywatne ogiary występują tylko sporadycznie.

Typowe klacze zarodowe uległy również zglądzie, a ich faktyczna liczba zostanie ostatecznie stwierdzona podczas jesiennych apedów.

Inspektor stojący Izbie do dyspozycji brał z polecenia Wojew. Urzędu Ziemskiego udział w przyjsowaniu koni i innych zwierząt domowych od Dowództwa Armii Czerwonej, delegowany do różnych forsaży sowieckich i większych skupisk koni w Armii Radzieckiej. Niestety starania te nie dały rezultatu.

Inspektor hodowli koni zlustrował nadto szereg obiektów wyłączonych z parcelacji pod względem przydatności ich na stajoniny i zrebieciarnie.

Izba przedłożyła Ministerstwu memorial w sprawie organizacji zrebieciarni (patrz pismo do W.U.Z. z dnia 10.7.45 r. l.dz. 557/45 III) oraz opracowała projekty regulaminu zrebieciarni i umów dotyczących przyjęcia na wychow zrebciat.

Komisar, czny zarządca Związku Hodowców Konia Salach. Polkrai zgłosił do Inspektoratu Szkół Wojennych straty wojenne w wysokości 9,407,372,-- zł. przedwojennych.

Inspektorat Hodowli Koni opracował poza tym projekt nowego statutu Związku oraz statut dla Pow. Kol. Hodowców Koni, na których się Związek zasadniczo będzie opierać.

Zaznacza się, że jeden z inspektorów hodowli koni - zajęty jest od połowy kwietnia w akcji siewnej i nie mógł być we właściwym celu wyzyskany.

B. Hodowla bydła.

Okres sprawozdawczy był szczególnie ciężki w dziale hodowli bydła. Trudności komunikacyjne, zupełny brak środków lokomocji, ciągłe zmiany w personelu fachowym, powoływany ponadto do innych czynności, wreszcie akcja siewna, wysunięta na czoło wszystkich zagadnień, były przeszkodą w realizowaniu zamierzeń z zakresu hodowli, toteż z przyczyn od Izby niezależnych, właściwa akcja hodowlana mogła być jedynie z wielkimi trudnościami prowadzona.

Pierwszą czynnością Urzędu było uzyskanie danych co do pogłowia bydła rogatego, którego liczba - opierając się na sprawozdaniach z terenu - zmniejsza się wybitnie i stale na skutek rekwizycji, przepędów i kontyngentów. Losu tego nie unikają nawet sztuki z pochodzeniem.

Charakteryzując hodowlę bydła na Pomorzu, zajmującej tak pod względem wyrownania jak i jakości pierwsze miejsce przed wojną w Polsce, to należy obecny stan uważać prawie za katastrofalny. Straty poniesione są nie do wyrownania w przeciągu dłuższego czasu. Z wspaniałych bowiem obor zarodowych bydła nizinnego, czarno-białego, typu wschodnio-fryzyjskiego nie została ani jedna: w równej mierze dotyczy to i obor zarodowych włościańskich, z których kilku sztuki dopiero niedawno zostały zabrane. Tu i owdzie znaleźć można dobry jeszcze materiał w posiadaniu dawniejszej służby folwarcznej, który winien się stać podstawą w odrodzeniu hodowli pomorskiej; niestety nabywcy tych sztuk nie przechowują cielat, wskutek czego ciągłość hodowli jest zagrożona. Poza tym materiał ten pozbawiony w przeważającej części koleczyków usznych, wskutek czego pochodzenie materiału nie może być stwierdzone. Na terenie Pomorza znajduje się wiele sztuk typu wschodnio-pruskiego, wprowadzonego na teren województwa w czasie wojny; materiał ten ustępuje jednak pod wieloma względami sztukom wschodnio-fryzyjskim. Tu i owdzie spotyka się krowy rasy czerwonej dąbskiej, importowane w czasie wojny, które jednak nie wytrzymują klimatu miejscowego;

brak zreszta rozplodników męskich tej rasy, zgóry szacuje sztuki te na zgląd.

Pomocnicze oborowe księgi hodowlane zniszczone; ten sam los spotkał księgi hodowlane prowadzone przez Gdanski Związek Hodowlany. Obecnie zatem hodowla ponoraka zmuszona jest zacząć prace organizacyjne od początku.

Zebrałe przybliżone dane ilościowego stanu bydła rogatego w poszczególnych powiatach, przedstawia poniższa tabela:

	Stan ilościowy bydła rogatego				przejmując po-	
	Maj-czerwiec 1945 r.	1941+++)	1932++)	Ogolem	1941	1945
	Ogolem	Buhal	Krow	Jalo- wic	cielat	Ogolem
Brodnica	8897	74	6783	680	1360	28320
Bydgoszcz	9124	99	7483	613	667	30714
Chełmno	8915	43	6783	983	796	24540
Chojnice	7040	37	6017	384	602	25598
Gruźniadz	6405	30	5277	406	624	27385
Inowrocław	18422	119	13355	2925	2023	30983
Lipno	23581	128	18015	3221	2217	45606
Lubawa	14744	113	12642	1770	219	28979
Nieszawa	24149	171	16699	3748	3531	40441
Rypin	23531	150	18145	1928	3308	35931
Sępólno	8689	77	6234	1213	1165	19516
Swiecie	10170	50	8777	558	785	34521
Szubin	15440	160	10738	2654	1808	27342
Torun	747	31	4619	584	513	25347
Tuchola	6922	41	5584	524	673	18687
Wabrzezno	13486	95	10147	2054	1190	27317
Włocławek	18066	112	13200	2386	2368	35609
Wyrzysk	12591	130	8734	2386	1341	32978
Razem	235819	1660	179232	29017	25270	552528
Cieluchow	(brak danych)					
Złotow	4131	35	3128	319	649	
						102,5%
						43,7%

Cyfry podane, naskutek rekwizycji i kontyngentów, które w większej mierze miały miejsce w sierpniu. Liczą się w tej chwili już nieaktualne, gdyż uległy wielkiej zmianie "in minus". W żadnym wypadku nie mogą one być brane pod uwagę w obliczeniach i mogą tylko służyć jako dane w wymienionym czasie.

+) dane ze spisu z dnia 30.XI.1927 r.
 ++) " " " 30.VI.1932 r.
 +++) Landwirtschaft: Reichsgau Danzig-Wedpr.

Tabela poniższa ilustruje ilość bydła na 100 ha w latach 1932, 1941 i 1945 r.

Powiat	Ziemie ornej w ha	Łak w ha	Pastwisk w ha	Razem	Ilość bydła rogatego na 100 ha użytk. roln.		
					w r. 1932 szt.	1941 szt.	1945 szt.
Brodnica	56.000	3.977	11.480	61.457	45.8	50.0	14.4
Bydgoszcz	57.678	6.141	2.202	66.021	46.6	44.2	13.8
Chełmno	48.000	3.933	2.215	54.238	45.5	48.8	16.4
Chojnice	59.200	9.002	11.536	79.738	32.1	35.5	8.8
Grudziądz	49.439	5.011	2.011	56.461	48.5	45.8	11.3
Inowrocław	67.800	6.884	2.845	77.529	31.7	37.7	18.8
Lipno	66.450	17.250	2.744	86.444	42.8	44.5	22.1
Lubawa	52.927	6.329	3.000	62.256	46.5	49.1	23.6
Nieszawa	92.000	3.834	4.729	100.563	40.2	40.2	24.-
Rypin	64.544	7.427	5.308	77.279	46.5	46.7	30.4
Sępólno	39.701	1.750	1.133	42.586	45.8	49.4	19.1
Świecie n/w.	69.073	11.403	4.395	84.871	40.6	42.3	11.9
Szubin	49.010	10.992	3.560	63.562	42.4	43.-	24.2
Toruń	45.836	5.016	3.332	54.184	45.1	46.7	10.6
Tuchola	37.228	4.482	2.222	43.932	39.9	42.5	15.5
Wąbrzesno	50.661	1.838	3.774	56.273	48.4	48.5	23.4
Włocławek	80.899	4.535	3.106	88.540	40.1	40.1	20.4
Wyrzysk	71.774	14.022	3.098	88.894	39.9	37.1	14.1
Razem:	1,098.310	123.826	62.692	1,284.818	41.9	43.0	18.3

Z powodu braku innych danych statystycznych został wzięty pod uwagę rok 1932. Zebrane dane wykazują ok. 60% ubytku materiału; najbardziej ucierpiały powiaty starego Pomorza, w których ubytek dochodzi do 70 a nawet prawie 80% (w pow. grudziądzki i toruński). Poza powiatami brodnickim i chojnickim największe straty poniosły powiaty położone w nizinach Wisły, posiadające przed wojną najwięcej obor zarodowych i najlepsze warunki hodowlane. Dzisiaj bardzo wiele gospodarstw - bez względu na obazar dysponuje zaledwie 1 do 2 sztukami bydła. Ponadto wiele gospodarstw nie rozporządza ani jedną sztuką. Materiał przywożony przez repatriantów, w sporadycznych zresztą wypadkach, pod względem rasowym nie przedstawia żadnej wartości hodowlanej. Wyniszczeniu uległy też obory bydła czerwonego polskiego na terenie powiatu rypickiego.

Największe straty poniosła hodowla pomorska w stadnikach; zniknęły czołowe okazy, jakie oglądać można było na urządzonych periodycznie kłm aukcjach względnie na przeprowadzanych licencjach. Porównawcze cyfry przytoczone powyżej z rocznika Izby Rolniczej z r. 1937 obrazują nam ilościowy stan rozplodników męskich w 8 powiatach Pomorza.

Zauwazyc nalezy, ze podane ilosci stadnikow w roku 1937 stanowia liczbe stadnikow licencjonowanych, podczas gdy podane obecnie stanowia ogolne poglowie buhai w tych powiatach:

	znajdowalo sie stadnikow	
	w r. 1937	w r. 1945
Brodnica	443	74
Chelano	410	43
Grudziadz	465	30
Sepolno	249	77
Swiecie	433	50
Terun	343	31
Tuchola	212	41
Wabrzezno	334	95
Razem:	2889	441.

Obecnie pozostalo zaledwie lo do 15% stanu przedwojennego buhai, wored ktorych pewna ilosc nie przedstawia prawie zadnej wartosci hodowlanej: wg danych nadesylanych z terenu, istnieja gminy pozbawione odpowiednich a nawet w zylensosci stadnikow; straty te tym wiecej uwypukla sie, gdy podkre- liamy fakt, ze przed wojna caly szereg gmin posiadalo w 100% odpowiednie rozplodniki. W wielu wypadkach przypada dzis na 1 stadnika przeszlo 200 do 300 krow do pokrycia, wobec 40 do 80 sztuk przed wojna.

Totez Izba zwrócila uwage - akcja jeszcze w toku - na zabezpieczenie materialu hodowlanego; niestety jednak wydawane zaswiadczenia przez ekspozytury terenowe Izby, jakimi sa Powiatowe Biura Rolne, nie zawsze sa respektowane. Tymczasem wysokowartosciowe sztuki sa zabierane na rzez; podobne wypadki zachodzily i ze sztukami oprzeganymi. Izba Rolnicza stale slarnowala tak Ministerstwo, jak i Wojewódzki Urzad Ziemiaki oraz starostwa o zaszylych wypadkach. W czasie omawianym wydano okolo 3.000 ochronnych zaswiadczen na material hodowlany.

Rownocześnie, wskutek niemoznosci przeprowadzania licencji stadnikow spowodu braku srodkow lokomocji oraz w obawie przed rekwizycja sztuk na miejscach spedu, zarzadzila Izba wydawanie tymczasowych swiadcstw uznania dla rozplodnikow, znajdujacych sie w posiadaniu rolnikow. Niezaleznie od powyzzszego Izba delegowala swoj personel fachowy tak z Wydzialu jak i z terenu do komisyj organizowanych przez Wojew. Urzad Ziemiaki, odbierajacych material od wladz sowieckich.

Częściowe dane w okresie sprawozdawczym przedstawia następująca tabela:

Zestawienie wyników przejęcia inwentarza żywego od władz sowieckich.

Powiat lub Frontmiej- scowosc	Bydło			Młodzież			Trzoda chlewna			O w c e		
	Wg przy- dzia- lu	prze- jęte	brak lub nad- wyz- ka	Wg przy- dzia- lu	prze- jęte	brak lub nad- wyz- ka	Wg przy- dzia- lu	prze- jęte	brak lub nad- wyz- ka	Wg przy- dzia- lu	prze- jęte	brak lub nad- wyz- ka
Nieszawa loco	353	-647	700	281	-419	150	150	-	-	-	-	-
Inowro- claw	400	400	-	300	300	-	600	600	-	-	-	-
I. Choździerz	1200	1200	-	900	900	-	1150	1150	-	-	-	-
Znin	2600	1897	-703	2100	1331	-769	300	-	300	-	-	-
Szubin	4800	4800	-	3500	3500	-	2800	2800	-	-	-	-

Lębork	19934	20583	+649	4091	3442	-649	5900	5156	+156	5937	6085	+140
Nowy Szczecinek	-	-	-	1500	1490	-10	-	-	-	2000	1683	-315
II. Byd- goszcz	-	-	-	215	215	-	-	-	-	50	50	-
Rügen- walde	800	300	-	2000	1522	-478	-	-	-	1500	1678	+178
Chojnica	-	-	-	-	-	-	-	-	-	350	350	-
Wałcz (Deutech Krone)	800	800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Rügen- walde	-	-	-	2000	-	2900	-	-	-	500	-	-
Razem	31534	30833	701	17306	12981	-4325	10000	9856	144	10337	9848	-489
Na cele aprowi- zacji												
Inowroclaw	200	204	+ 4	-	-	-	-	-	-	1350	1357	+ 7
Szubin	300	300	-	-	-	-	-	-	-	6500	6500	-
	500	504	+ 4	-	-	-	-	-	-	7850	7857	+ 7

Material odebrany zostaje umieszczony w wyznaczonych powiat-
tych, gdzie czeka na rozproszczenie go. Zdaniem Izby - naj-
lepszy material wybrany przez fachowe czynniki Izby - powinien
znalezc sie w pierwszym rzędzie w ośrodkach hodowlanych oraz
w obrach zamieszanych rolników, które powinny sie stec

zawiązkami odradzającej się hodowli pomorskiej. Bydło to powinno być rozprowadzone przede wszystkim w wojew. pomorskim gdzie znajdzie odpowiednią opiekę oraz gdzie wyrówna częściowo katastrofalny ubytek materiału.

Izba czyni przygotowania do reaktywowania Pom. Związku Hodowców Bydła łącznie ze Związkiem Kol. Kontroli Obor. Na stanowisko kuratora tych organizacji został zatwierdzony przez Wojewodę Pomorskiego naczelnik Wydziału Produkcji Zwierz. rzecejskiej miejscowej Izby Rolniczej. Wydział w opracowywaniu statutów, rejestrując jednocześnie obory, w których będzie można wszcząć akcje kontroli mleczności łącznie z licencją materiału.

Wobec braku asystentów kontroli obor Izba przystąpiła do czynności weterynarycznych, związanych z urządzeniem 3-tygodniowego kursu instrukcyjnego, połączonego z nauką doju dla synów rolników, w pierwszym rzędzie z ukonieczoną szkołą rolniczą. Zgłoszenia na kurs wpływają. Równocześnie czyni się starania ze odnalezieniem aparatów Gerbera - jak dotychczas - z minimalnymi wynikami.

Na zjeździe Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego w Krakowie został wygłoszony referat naczelnika Wydz. Produkcji Zwierz. na temat: "Zagadnienia rewindykacji w zakresie bydła". Współpraca z wymienionym towarzystwem jest stała.

Poza tym współpracowała Izba z Wojew. Urzędem Ziemiaki i poszczególnymi Powiatowymi Urzędami Ziemiakimi, a za pośrednictwem Powiatowych Biur Rolnych i ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej. Wspólnie z Wojew. Urzędem Ziemiaki opracowano plan ośrodków hodowlanych oraz stacji zootechnicznych. Przedstawiciele Wydziału brali udział w konferencjach zwolowanych przez Wojew. Urząd Weterynaryjny. Jeżeli idzie o stan zdrowotny inwentarza, to podkreślić trzeba panującą w okresie sprawozdawczym przyszycie w 17 powiatach i 119 miejscowościach. Przyszycie miało na ogół przebieg łagodny.

Krotkie artykuły fachowe z działy hodowli, jak np. oprzeganie krow, przyjmujące się coraz szerzej - wobec braku konskiej siły pociągowej - doradztwo terenowe dopełniało czynności Izby w tym dziele.

W końcu z naciskiem podkreślić należy, że podany w powyższych tablicach stan ilościowy bydła dotyczy maja i czerwca br., w których to miesiącach była jeszcze zgromadzona na majątkach państwowych duża ilość bydła. Obecnie bydło to zniknęło częściowo jako t.zw. trafiejne, częściowo zabrane na kontyngent. Dlatego też Izba oczekuje zapowiedzianego przez Główny Urząd Statystyczny spisu rolniczego, gdyż dopiero wtedy po dokładnym uchwyceniu stanu pogłowia, można będzie sobie zdać sprawę z poniesionych strat, a także rozpocząć planową pracę w tej gałęzi wytwórczości rolniczej.

W ostatniej chwili Izba Rolnicza otrzymała z terenu dane, przytoczone poniżej, które dobitnie świadczą, że cyfry podane powyżej co do pogłowia stanowią materiał wielce płynny, ulegający stałym zmniejszeniom. I tak w powiecie niezawskim ubytek krow od maja do sierpnia wynosił ok. 8% a w jednej z obor w powiecie brodnickim ubytek wyniósł aż 28%.

Z dziedziny hodowli bydła zgłoszone od strony Izby straty wojenne w wysokości 13.860,550,-- zł. od strony Pomorskiego Towarzystwa Hodowców Bydła w wysokości 9.102.390,-- zł.

C. Inspektorat Kontroli Obor.

W dziele kontroli obor nie znaleziono po okupantach prawie żadnych materiałów tak sprzed 1.9.1939, jak i z czasów okupacji. Wszelkie dane, dotyczące pracy tego działu, zostały wywiezione do Gdanska, gdzie w czasie działań wojennych zostały prawdopodobnie zniszczone. Nie znaleziono również żadnych aparatów Gerbewra, przyborów, chemikalji itp.

W związku z powyższym nawiązanie do dawniejszej pracy było niemożliwe, jak również i z tego powodu, że pogłowie bydła uszczuplone do ok. 30%, nie miało stałego miejsca pobytu ze względu na przesuwające się wojska i działania wojenne. Równocześnie moment przejmowania stałego bydła na cele aprowizacyjne, prace w kontroli mleczności odkłada na plan dalszy.

D. Mleczarstwo.

W okresie sprawozdawczym wdrożono przeprowadzenie spisu wszystkich mleczarn na terenie województwa pomorskiego. Wszystkie będące w ruchu mleczarnie wykazują niewielki tylko procent produkcji przedwojennej. Składa się na to przede wszystkim obniżenie produkcji mleka oraz istnienie szeregu drobnych punktów przerobki mleka, powstałych wyłącznie celem zaopatrzenia jednostek wojskowych. Do czasu uporządkowania tych stosunków i liczebnego zwiększenia pogłowia krow dojnych, sprawy mleczarskie wykazywać będą w ciągu dalszym b. poważne braki. Okazać się może, że wiele mleczarn wskutek zmniejszenia się ilości krow w najbliższej okolicy chwilowo straciły pierwotną rację bytu i muszą na czas przejściowy być wykorzystane tylko jako zlewnie mleka.

W chwili obecnej sprawa mleczarn na terenie działalności Pom. Izby Rolniczej przedstawia się wyjątkowo następująco: przed wojną było czynnych na tym terenie 412 mleczarn w tym 162 maslarn, 13 mleczarn, 18 serowni, 193 smietaneczarni i 26 zlewni mleka w tym 103 mleczarn spółdzielczych i 309 prywatnych. Obecnie jest zapisanych 90 mleczarn, w tym 6 zlewni mleka i 84 maslarn, z czego mniej lub więcej uszkodzonych jest 31. Największą aktywność wykazuje mleczarnia w Lipnie, która jest zasillana przez 45 dodatkowych zlewni.

E. Trzoda chlewna.

Okres sprawozdawczy był szczególnie ciężki w dziale hodowli trzody chlewnej. Trudności komunikacyjne, zupełny brak środków lokomocji, braki i ciągłe zmiany w terenowym personelu fachowym powoływanych ponadto do innych czynności, jak akcja siewna i żniwna były przeszkodą w realizowaniu zamierzeń z zakresu hodowli trzody chlewnej.

Pierwszą czynnością Izby było uzyskanie przybliżonych danych odnośnie pogłowia trzody chlewnej, którego liczba stała, na skutek rekwizycji, przesiedów, nieskoordynowanych akcji ubojowych, zwłaszcza w pierwszym okresie sprawozdawczym malała. W wyniku zebranych danych statystycznych przy pomocy Pow. Biur Rolnych, stwierdzono, że władze okupacyjne a gwałt później działania wojenne zniszczyły zupełnie

wszystkie chlewnie zarodowe wszystkich posiadanych ras sprzed 1.9.1939. Spotykany material nie jest wlasciwie materialem hodowlanym a tylko uzytkowo-opasowym. Ze wzgledu na to, ze obecnie spotykane poglowie trzody chlewnej zupełnie odbiega od typu wyprodukowanego do roku 1939 (wielka biala posonka, wielka biala angielska i zwisloucha), obecna jakosc rasowa moze byc traktowana jedynie jako material wyjsciowy dla odbudowy hodowli trzody chlewnej, uwzgledniajac rozbudowany przemysl miesny na Pomorzu i jego zaszczytna tradycje w dziale eksportu miesnego.

Stan ilosciowy poglowia w m.czerwcu 1945 i porownawczo ze stanem w 1932 roku wyglada nastepujaco:

L. p.	Powiat	Knury	Macie- ry	Pro- sita	Opasy	Razem w 1945r.	Ogolem w r.1932	Poglowie w 1945 r. wynosi w % poglowia z r.1932 w zakresleniu
1.	Brodnica	61	1226	4911	1825	8023	29552	27%
2.	Bydgoszcz	53	940	3003	762	5258	36114	14%
3.	Chelano	13	127	3115		3255	31317	10%
4.	Chojnice	27	754	2082		2863	27395	10%
5.	Csluchow	1	14	39	79	133	32712 ^{+))}	0.4%
6.	Grudziadz	46	193	1927	2	2168	29153	7%
7.	Inowroclaw	90	1024	6424	47	7585	32880	23%
8.	L i p n o	161	2115	16420	1015	19711	30879	63%
9.	Lubawa	95	1448	8186	488	10217	27256	37%
10.	Nieszawa	89	993	10056	8865	20003	30763	65%
11.	Rypin	183	2617	9049	1589	13438	25120	53%
12.	Segolno	44	651	3975	692	5362	23194	23%
13.	Swiecie	33	714	5957		6704	52353	12%
14.	Szubin	135	1168	6146	3876	11325	30666	37%
15.	Tuchola	36	434	3697	454	4621	21505	21%
16.	Torun	21	277	2394		2692	24183	11%
17.	Webrzezno	46	491	5856		6403	29496	21%
18.	Wloclawek	150	1910	6500	2500	11060	26280	42%
19.	Wyrzysk	104	1734	7378	1251	10467	39016	26%
20.	Zlotow	16	166	1875	155	2212	25941 ^{+))}	8%
Razem:		1404	18996	109500	23600	153500	605825	25%

Powyzsza statystyka przedstawi pod wzgledem ilosciowym ubytek trzody chlewnej w stosunku do roku 1932 75%, przy rozpietosci od 99,6% do 35%. Pod wzgledem jakosciowym straty scharakteryzowac wogole jest trudno ze wzgledu na brak nawet sladow/pracy w hod.trzody chlewnej sprzed wojny.

^{+))} stan w czerwcu 1942.

Ponadto nie spotkano w żadnym wypadku ksiąg rodowych przybliżonych danych odnośnie materiału hodowlanego tak po okupantach jak i okresu sprzed 1.IX.39 co jeszcze bardziej utrudnia odtworzenie hodowli trzody chlewnej w wojew. pomorskim. W okresie omawianym dokonano przejęcia od władz rosyjskich 9712 sztuk trzody chlewnej (szt. stercze prosieta) które rozdzielone między powiaty najbardziej ubogie w pogłowie trzody chlewnej zasiała się ze względu na swa względnie dobrej jakości materiał hodowlany.

Od 1.IX.br. aż do chwili obecnej odbywa się rejestracja i klasyfikacja trzody chlewnej i bydła jako czynności wstępna dla rozdziału materiału hodowlanego między ośrodki kultury rolnej, szkoły rolnicze i gospodarcze, jak również dla wszczęcia prac licencyjnych.

F. Hodowla owiec.

Pierwsza praca w dziale hodowli owiec poświęcona była ustaleniu pozostałego po działaniach wojennych pogłowia owiec oraz zorientowania się co do wartości hodowla jej tegoż pogłowia. Zebrana szacunkowo statystyka owiec w poszczególnych powiatach, przedstawia się jak następuje:

	<u>Ogólna ilość sztuk</u>
Brodnica	3.825
Bydgoszcz	1.673
Chelmo	1.849
Chejnice	5.746
Człuchow	-
Grudziadz	2.135
Inowroclaw	8.435
Lubawa	5.741
Lipno	3.767
Nieszawa	3.833
Rypin	4.978
Sepolno	4.394
Swiecie	2.413
Saubin	8.837
Torun	926
Tuchola	2.745
Wabrzezno	2.849
Wloclawek	5.647
Wyrzysk	4.525
Zlotow	<u>1.899</u>
RAZEM:	76.265.

W państwowych ośrodkach ujawniono następujące ilości:

Jarczewo	pow. Chojnice	687
Zychce	" "	400
Wichorze	Chelmo	742
Chućowo	" "	500
Stabławice	" "	523
Steklin	Liono	84
Nowogrodek	" "	124
Koziróg	" "	85
Jasien	" "	78
Józefowo	" "	34
Michałowo	Nieszawa	345
Wesowo	" "	287
Wąganiec	" "	96
Morzyce	" "	255
Chraplewo	Szubin	165
Ślupcy	" "	91
Sobiejuchy	" "	703
Pinsko	" "	328
Białowieża	Tuchola	225
Bożuchowo	" "	50
Kielpin	" "	100
Sichy	" "	200
Maly Medrosierz	" "	80
Tucholka	pow.	220
Kamienica	" "	250
Wysoka	" "	300
Sosnowka	Wabrzeżno	93
Wielub	" "	906
Wylucz	" "	452
Bartoszewice	" "	125
Mgowo	" "	645
Bezymonice	Włocławek	52
Otmianowo	" "	95
Kazanie	" "	327
Jarantowice	" "	52
Zakrzewo	" "	154
Tuszkowo	Wyrzysk	400
Wyszka	" "	100
Drezno	" "	50
Wawelno	" "	40
Mrocza	" "	26
Chrzastowo	" "	25
Debowo	" "	900
Mrozowo	" "	137
Zelazno	" "	85
Sadki	" "	130
Jeziorki	" "	246
Ferdynandowo	" "	242
Gleżno	" "	119
Razem		12.023.
		=====

Pogłowie owiec merynosowych wymienione w powyższych ośrodkach stanowi resztki (około 20%) dawnych wysokowartościowych owczarni cienkorunnych.

Ogółem owiec w ośrodkach państwowych jest 12.023.

Reszta pogłowia 64.242 szt. znajduje się w drobnych gospodarstwach rylnych. W ośrodkach państwowych hoduje się merino-précoce, w drobnych gospodarstwach natomiast posaraka owce krajowa. Poza tym istnieją nieznaczne ilości karakulów. Dotychczasowa działalność inspektoratu polegała głównie na zabezpieczeniu materiału hodowlanego. Przez sześć tygodni inspektor owczarstwa przeprowadzał klasyfikacje owczarn w majątkach wojska polskiego, znajdujących się na Pomorzu. Komisarz Pow. Związku Hodowców Owiec imieniem b. członków tego Związku zgłosił do odszkodowania straty wojenne w wysokości 6,776.450,-- zł.

G. Koz, krowliki i zwierzęta futerkowe.

1.) K o z y:

Pogłowie koz przedstawia się według problematycznej statystyki w poszczególnych powiatach, jak następuje:

	I l o s c	
	capow	koz z mlodzieza
Brodnica	7	435
Bydgoszcz	59	345
Chelmno	31	350
Chejnice	43	727
Grudziadz	9	205
Inowroclaw	32	547
Lipno	66	2040
Lubawa	17	1115
Nieszawa	83	3423
Rypin	87	951
Sepolno	31	610
Swiecie	13	256
Szubin	33	1303
Toruń	6	733
Tuchola	62	1363
Wabrzezno	13	456
Wloclawek	190	2200
Wyrzysk	21	176
Blotow	20	543
Czluchow	-	-
Razem	823	17784.

W pogłowie występują przeważnie kozy bezrasowe. Mały odsetek stanowi koba rasy saanenskiej, która stanowi materiał wyjściowy do tworzenia gniazd zarodowych.

2.) Kroliki:

Statystyka krolikow ze wzgledu na techniczne trudnosci nie mogla byc przeprowadzona. Wedlug dotychczasowej orientacji poglowie krolikow w porownaniu do stanu przedwojennego powiekszylo sie. Ilosc i rasowosc krolikow bedzie mogla byc stwierdzona dopiero podczas jesiennej akcji hodowlanej.

3.) Zwierzeta futerkowe.

Fermy i zniazda zwierzat futerkowych zostaly przez inspektora zlustrowane. Wynik lustracji jest nastepujacy:

- 1) Ferma lisow krajowych Osowa Gora pow. Bydgoszcz - urzadzona w rb. przez Dyrekcje Lasow Panstwowych w Toruniu. 15 sztuk mlodych lisow krajowych. Urzadzenie dostateczne, ferma pozostaje pod zarzadem Dyrekcji Lasow Panstwowych w Toruniu
- 2) Ferma lisow srebrnych w Augustowku pow. Bydgoszcz urzadzona i administrowana przez Pow. Urzad Ziemski w Bydgoszczy. 26 sztuk lisow srebrnych (15 suk, 3 samce, 8 mlodych). Klatek 57 w dobrym stanie. Hodowle prowadzi ob. Bronislaw Witkowski, angazowany jako administrator w czeracu br. przez Pow. Urzad Ziemski w Bydgoszczy. Material hodowlany przewieziony odczas ostatnich dzialan wojennych ze Zbiezka k/ Brodnicy.
- 3) Ferma lisow srebrnych w maj. Rozpetek gm. Lankowice pow. Szubin. Ferma zalozona przed wojna, rozbudowana przez b. okupantow, obejmuje 81 sztuk lisow srebrnych. Pomieszczenie odpowiednie roz udowane na przeszlo 150 sztuk. Ferma prowadzona przez ob. St. Wiczorka pozostaje pod zarzadem Pow. Urzedu Ziemskiego w Szubinie.
- 4) Ferma lisow srebrnych w Lipinkach pow. Szecie - administrowana i urzadzona przez miejscowe Nadlesnictwo w Lipinkach. 6 sztuk lisow srebrnych urzadzenie na 30 sztuk w stanie dobrym.
- 5) Ferma lisow srebrnych w Czekanowie, pow. Brodnica. Ferma w stanie organizacji. Wlasciciel i hodowca ob. Alfons Soboczynski. 5 sztuk lisow srebrnych, urzadzenie nowe nadajace sie do wiekszej hodowli.
- 6) Ferma nutrii w Szubinie wlascosc miejscowego Starostwa, urzadzona i administrowana przez Starostwo w Szubinie. 11 sztuk nutrii. Urzadzenie dobre, wystarczajace na 25 - 30 sztuk. Stan zwierzat dobry.
- 7) Ferma nutrii w Augustowku, pow. Bydgoszcz. 30 sztuk nutrii urzadzenie dobre, nadajace sie na okolo 50 sztuk. Urzadzona i administrowana przez Pow. Urzad Ziemski w Bydgoszczy. Administrator i hodowca ob. Bronislaw Witkowski.
- 8) Ferma nutrii w maj. Pturak gm. Barcin pow. Szubin. Wlascosc prywatna ob. A. Iwaszkiewicza. 50 sztuk nutrii. Administrowana przez ob. Iwaszkiewicza. Urzadzenie prymitywne klatkowe.
- 9) Gniazdo nutrii w Strzelcach Dolnych, k/ Fordonu pow. Bydgoszcz przy gospodarstwie rolnym, bedacym wlascoscia ob. Leona Dolika 4 nutrie. Gniazdo w stanie urzadzenia i organizacji. Urzadzenia klatkowe. Hodowca ob. L. Delik.

Niezależnie od ferm i gniazd powyższych należy tu nadmienić miejscowości, które wskutek już rozbudowanych urządzeń na pomieszczenie zwierząt futerkowych lub też wskutek naturalnego położenia do hodowli tych zwierząt, szczególnie nadają się, jakkolwiek dotychczas hodowli tej nie zorganizowały a mianowicie:

Jasieniec k/ Bydgoszczy,	
maj. Rudy k/ Solca Kujawskiego,	
Wierzuchin pow. Bydgoszcz,	
Byczewo " "	
Mechnocz " Szubiń.	

W zestawieniu powyższym nie uwzględniono również pojedynczych zwierząt futerkowych chowanych przez osoby prywatne bezpłatnie głównie z szatorstwa.

W razie stwierdzenia zmian w stanie tej hodowli Pomorska Izba Rolnicza przesłała Ministerstwu odpowiednie dodatkowe sprawozdanie.

H. Hodowla drobiu.

Hodowla drobiu na terenie województwa pomorskiego znajduje się w stanie ogólnego wyniszczenia. Stwierdzono, że w ośrodkach, które stanowiły przed wrześniem 1939 r. hodowle drobiu zarodkowe oraz hodowle drobiu reprodukcyjne, materiał hodowlany został wywieziony, wybity, bądź przez miejscową ludność zabrany i bezpłatnie po drobnych gospodarstwach rozprowadzony.

W obecnej chwili dział hodowli drobiu zbiera dane, dotyczące gospodarstw hodowlanych kur, gniazd hodowlanych, gęsi, kaczek i indyków. Z otrzymanych do tej pory z 10 powiatów odpowiedzi, wszystkie są negatywne.

Równocześnie dział hodowli drobiu zbiera dane, dotyczące stanu pomieszczeń dla drobiu, wybiegów, warunków wychowu piskląt, warunków wychowu młodzieży itd. w poszczególnych ośrodkach.

W czasie sprawozdawczym uruchomiono aparaty wylęgowe kurecząt w Bydgoszczy, Chełmie oraz w Inowrocławiu.

Nижej umieszczona tabela podaje zestawienie wyników akcji wylęgowej poszczególnych zakładów wylęgowych:

Powiat	Okres trwania legow	Ilość jaj nalożonych	Ilość jaj niezależnych	Sredni % jaj niezależnych	Kurczat wyleżonych	Sredni % wyleż. kurczat w stos. do jaj naloż.	Sredni % wyleżonych kurczat w stos. do jaj zależnych
Bydgoszcz	3.5.-26.7.45	20750	4128	19.8	11713	56.0	70.0
Chelmo	17.5.- 6.7.45	4178	516	12.3	1488	35.6	41.1
Inowroc- law	17.5 - 6.7.45	3917	523	13.4	1331	33.9	39.1
	Razem:	28845			14532		

Omawiając wyniki poszczególnych zakładów wylegowych należy zaznaczyć, że pojemność aparatów w Bydgoszczy wynosiła w sumie 13628 jaj, czyli przez okres legow trwający 12 tygodni przy pierwszym pełnym wykorzystaniu aparatów, można by przerobić 54512 jaj. Nie wykorzystanie aparatów należy tłumaczyć przede wszystkim znacznie zmniejszona ilością stanu pogłowia drobiu na terenie województwa, oraz trudnością dowozu jaj wylegowych wskutek uciążliwych warunków komunikacyjnych.

W Chelmie uruchomiono jeden aparat poj. 3614 jaj, który przez 12-tygodniowy okres legow zdolaby przerobić 14456 jaj. Częste i długie przerwy w prądzie spowodowały znikomy procent wylegu kurczat. Z tego powodu zakończono skoje w legowa wcześniej i nie starano się o pełne wykorzystanie aparatu.

To samo dotyczy słabych wyników legow w Inowrocławiu spowodowanych częstymi i długimi przerwami w dopływie prądu, oraz wadliwym działaniem aparatów, które będą poddane gruntownemu remontowi.

G. Rybactwo.

Inspektorat Rybacki P.I.R. rozpoczął prace w warunkach niezmiernie ciężkich, gdyż okupanci zniszczyli wszelkie dokumenty, dotycz. rybolowstwa na Pomorzu. Pierwszym zatem zadaniem było zebranie danych statystycznych dotycz. a) obszaru wod, b) ich charakteru, c) stanu gospodarczego, d) istnienia w terenie ośrodków zarybieniowych i wylegarni, które okupanci z różnych względów poprzynosili, a niektóre wogóle poza teren województwa wywiezili, e) obsadzenia obiektów przez rybaków zawodowych.

W tym celu została rozesłana do Pow. Biur Rolnych ankieta,

ktorej dokładne i fachowe opracowanie daloby zupełnie zadowalniający obraz stosunków rybackich Pomorza. Niestety brak sił fachowych w terenie spowodował, że nadawano nieraz mało wartościowe odpowiedzi, z których trudno było stan całości odtworzyć. Inspektorat starał się uzupełnić to częstymi wyjazdami w teren do obiektów szczególnej pieczy wymagających (wylęgarnie, placówka ochrony wód w Solcu) i na inspekcje powiatów.

2.) Wiosenna i letnia akcja sarybieniowa.

Z inicjatywy Inspektoratu Rybackiego P.I.R. wylęgarnia ryb na Wilczaku stanowiąca własność Państw. Instytutu Gospod. Wiejskiego w Bydgoszczy, przeprowadziła w dniach 26 do 30.3. zapłodnienie 5,000.000 ziarn ikry szczupaka. Uzyskano z tego 4,600.000 ziarn ikry szaczkowanej, która obsadzono gorna Brde, Brdyjacie i Wiele koło Solca Kuj. Ponadto szereg rybaków posiadających u siebie stawki podchowowe przy jeziorach przeprowadziło na własny użytek wylęg szczupaka z wynikami bardzo dobrymi.

Wylęgarnia w Wylcfie przeprowadziła w końcu kwietnia wylęg 120.000 ziarn ikry petraga teczowego.

Wylęgarnia na Wilczaku przygotowała wszystko do kampanji letniej wylęgowej, zabezpieczwszy sobie dostarczenie ikry liny, leszcza i sandacza. Niestety zakwaterowanie na terenie Wylęgarni repatriantów rosyjskich wracających z Niemiec uniemożliwiło wszelkie prace w Wylęgarni, ograniczwszy ją do pilnowania całości budynków, stawów, plotów itd. niszczonej i rozgrabionej przez obczужających tam ludzi. Interwencje u władz polskich i rosyjskich spotkały się z całkowitym bagatelizowaniem ważności tej sprawy.

3.) Akcja ochrony wód poszła w dwóch kierunkach:

- a) ochronę rybostanów przed zniszczeniami wywołwanymi stosunkami wojennymi na terenie Pomorza,
- b) ochrona wód przed zanieczyszczeniami.

W sprawie ochrony rybostanu interweniował Inspektorat Rybacki u Komendanta Wojennego (19.III.) oraz w Ministerstwie Rolnictwa i R.R. (20.IV.). Piśmem skierowanym 16.5. do Wojew. Urzędu Ziemińskiego w Bydgoszczy wskazywał na grozę położenia

proszno Wojew. Urząd Ziemi o pomoc oraz stawiając konkretne wnioski zmierzające do poprawy stosunków. Z wniosków tych zrealizowano: 1) utworzenie uzbrojonej milicji rybackiej i 2) obniżenie przymusowych kontyngentów.

Co się tyczy ochrony wód przed zanieczyszczeniami to Inspektorat Rybacki popiera gorliwie działalność Placówki Ochrony Wód w Dziale Rybackim P.I.N.G.W. w Solcu Kuj.

4.) W porozumieniu z władzami powiatowymi Inspektorat Rybacki przez udzielanie opinii o fachowych uzdolnieniach rybaków nie dopuszcza do objęcia dzierżaw przez element klasowiczy. Opinie wydaje Insp. Rybacki zasiągając zdanie swietlejszych rybaków i meżów zaufania Izby Rolniczej.

5.) Z polecenia naczelnika Wydziału Prod. Zwierzęcej, ob. M. Szczępskiego. Inspektorat Rybacki opracował wnioski rewidacyjne szkód poniesionych przez rybactwo Pomorza w okresie okupacji. Wnioski te były przedstawione na Zjeździe Zootechnicznym w Krakowie.

6.) Inspektorat Rybacki opracował projekt Pomorskiej Szkoły Mistrzów Rybackich.

7.) Inspektorat Rybacki występował wielokrotnie wobec władz administracyjnych motywując ustawa i rozporządzeniami obowiązującymi, których częstokroć ani sam rybak, ani władza obecna administracyjna nie zna, słuszne postulaty rybaków (np. interwencja w sprawie przyznania obwodowo przejętym przez po Biencach należących do nich sprzętu poniewińskiego, spory między dzierżawcą rzeki, a właścicielem istniejącej na rzece wegorni itd.)

8.) Dnia 8.9.br. na ogólnopomorskim zjeździe rybaków poselane do życia istniejące przed wojną i chlubnie w dziejach rybactwa zapisane Wielkopolskie i Pomorskie Towarzystwo Rybackie. Ze względów natury technicznej przyjęto stara wojnę przedwojenną - zakładając zgóry, że dążeniem na przyszłość będzie utworzenie osobnego dla Pomorza Tow. Rybackiego. Wśród jednak należy zlikwidować majątek pozostały po Wielkopolskim i Pomorskim Tow. Rybackim. ^{Program}pracy ustalony na zebraniu zarządu (22.9.) przewiduje w pierwszym rzędzie zajęcie się sprawą

opisu i likwidacji przedwojennego majątku Towarzystwa i opracowanie odpowiednich wniosków rewindykacyjnych. Obecnie na zjeździe rybacy szczerze wypowiadali swoje bolączki, które naogół spotykały się z pełnym zrozumieniem przybyłych na zjazd przedstawicieli władz administracyjnych, spółdzielni i administracji obczaru wody, jak: Samopomoc Chłopska i Lasy Państwowe. W sprawach, które wymagały decyzji wyższej instancji wysłano odpowiednie memoriały i wnioski do Ministerstwa Rolnictwa i R.R.

Siedziba Towarzystwa jest Izba Rolnicza, tu też znajdują się protokoły i akta Towarzystwa.

9.) Pragnąc przeprowadzić na jesieni kampanję wylęgowa sielawy, omówiono tę sprawę z rybakami dzierżawcami jezior sielawowych, napotykając na zupełne zrozumienie konieczności zarybiania przy dzisiejszym stanie wód, oraz zwrócono się do Ministerstwa Rolnictwa prosząc o subwydaje z Funduszu Ochrony Rybołówstwa.

Wylęgarnia w Chelmie jest gotowa do użytku o ile dokupi się brakujące drobne przyrządy, jak: miski, banki, ściěrki, pipety, itd. Zwrócono się też do hut szklanych na terenie Pomorza, zapytując, czy w tym roku byłoby możliwym obstarowanie w Hucie szłojow typu "Chase'a".

Wylęgarnia w Myłofie jest kompletnie prawie zaopatrzona w potrzebny sprzęt. Ponieważ zarządza nią w chwili obecnej Gdańska Dyrekcja Lasów poczyniono odpowiednie kroki, aby dowiedzieć się, czy możliwym będzie korzystanie z niej dla jezior pomorskich.

H. Pszczelarstwo.

Po utworzeniu przez Izbę Rolniczą w lutym 1945 r. inspektoratu pszczelarstwa, tenże natychmiast przystąpił do utworzenia jednolitej organizacji pszczelarzy. Najbardziej celowym było utworzenie (w pierwszym rzędzie) związków powiatowych, które do czasu zatwierdzenia nowego statutu przez władze wojewódzkie, kierują się statutem ramowym, nadesłanym przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

W pierwszym okresie działalności przystąpiono do zorganizowania powiatowych związków pszczelarzy, które stanowiąc będą ogniwami Pomorskiego Związku Pszczelarzy, jako organizacji wojewódzkiej.

Po ich zorganizowaniu przystąpiono do utworzenia Wojew. Związku Pszczelarzy. W dniu 18 lipca br. na zjeździe powiatowych delegatów ukonstytuował się zarząd tegoż.

Całość życia organizacyjnego, zgodnie ze statutem spoczywa w inicjatywie zaangażowanych przez Izbę Rolniczą instruktorów pszczelarstwa.

Zależnie od nasilenia organizacyjnego pszczelarzy i od stanu ilościowego pszczy, teren województwa podzielono na t.zw. rejony instruktorskie.

Poniższe zestawienie ilustruje nam podział wspomnianych rejonów:

- 1) Toruń,
- 2) Bydgoszcz, Świecie, Chełmno,
- 3) Wyrzysk, Szubin, Złotów,
- 4) Chejnice, Tuchola, Sepolno ewtl. Człuchowo,
- 5) Inowrocław, Nieszawa, Włocławek,
- 6) Lipno,
- 7) Rypin,
- 8) Grudziądz, Wąbrzeźno, Brodnica, Lubawa,

W miarę rozwoju pszczelarstwa w poszczególnych powiatach przewidziane są dalsze etaty instruktorskie.

Dzięki usilnym staraniom, uzyskano od Wojew. Wydziału Aproprowizacji i Handlu 10 ton, a od Ministerstwa Rolnictwa 25 ton cukru dla wiosennego podkarmienia pszczoł, który stosownie do nasilenia pszczy w powiatach rozprowadzono.

Pozatem na hodowle matek Ministerstwo przyznało w bież. roku 100 kg cukru, który rozdzielono pomiędzy trzy stacje hodowli matek pszczelich, a to: w Inowrocławiu, Bydgoszczy i Wyrzysku.

Według nadesłanych danych sprawozdań stan pszczy na terenie wojew. pomorskiego oblicza się na $3\frac{1}{2}$ tys. z liczbą 25 tys. pszczy. Stan powyższy ulega ciąglemu przyrostowi nie tylko ze względu na przybyłych pszczelarzy z innych terenów Polski, ale i ze względu na nowych pszczelarzy (młodych), którzy dopiero zakładają pszczy.

W roku bież. stan obecny przedstawia zaledwie ilościowo 4/3 stanu pasiek przedwojennego (1939 r.). Straty są duże i przedstawiają się dla terenów pomorskich następująco:

70%	zniszczenia wojennego	w rojach,
40%	"	" w ulach,
30%	"	" w sprzecie,

W zależności od powyższych strat inspektorat pszczelarstwa przystąpił do produkcji uli i sprzętu, by w jaknajkrótszym czasie pokryć zapotrzebowanie. W tym też celu utworzono Pomorska Spółdzielnia Pszczelarska w Toruniu, przy ul. Szerokiej nr 2, gdzie poza sprzętem składnica rozprowadza miód pierwszorzędnej jakości.

Wstępnym do programu prac szkoleniowych jest pomoc w wzorowych i doświadczalnych pasiekach przy powiatowych związkach pszczelarzy. Na terenie województwa mają być zorganizowane co najmniej 3 pasieki wzorowe i 1 trutowisko.

Bardzo chaotycznie przedstawia się sprawa pasiek ponieśniczkich, do których kompetencje co do administracji rozszcza sobie różne czynniki.

W każdym powiecie nieomal różne jest podejście do tej sprawy. Ministerstwo Rolnictwa w tej sprawie udzieliło Izbie Rolniczej dalekoidących pełnomocnictw.

I. Jedwabnictwo.

Inspektorat Jedwabnictwa przy Poz. Izbie Rolniczej został utworzony dnia 10 kwietnia br.

Ponieważ okres hodowli jedwabników przypada - jak wiadomo - raz do roku w mies. czerwcu, Inspektorat postawił sobie za naczelną zadanie:

- 1) stwierdzenie faktycznego drzewostanu morawowego - już istniejącego na terenie całego województwa,
- 2) wykerzystanie tego drzewostanu w bież. roku hodowlanym do hodowania jedwabników,
- 3) nawiązanie bezpośredniej łączności z producentami wai, kierownikami wierzien, szkolnictwem, związkami ogrodniczymi i gospodarczymi.

Pomimo braku danych z całego terenu inspektorat stwierdził następujący cząściowy stan drzewostanu morawego na terenie Pomorza, który nie obejmuje całości:

Powiat	drzew moraw.	krzewow	żywo- plotu
Inowrocław	192	545 mtr.	552 mtr.
Tuchola	108	400 "	360 "
Sępólno	115	90 "	155 "
Lubawa	110	16 "	35 "
Świecie	1057	290 "	425 "
Brodnica	4000	-	-
Razem:	5582	1341 mtr.	1527 mtr.

Znajac stan drzewostanu morwy sprowadzono i rozdzielono pomiędzy producentow surowca - jajeczka jedwabnika w ilosci 500 gr.

W wyniku rozdzialu jajeczek przeprowadzona hodowla winna byla dac:

ca 1000 garncy surowca (oprzedow jedw.).

Dotychczas jednak na podstawie meldunkow z terenu, hodowla jedw. dala:

pow. Brodnicki	300 garncy
" inowrocławski	100 "
" bydgoski	120 "
" włocławski	300 "
Razem	820 garncy oprzedow.

Z innych terenow narazie brak danych.

Należy zaznaczyć, że z powodow podanych nizej, hodowla jedw. nie byla wogole przeprowadzona przez niektorych producentow. Wina tego lezy glownie po stronie samych producentow, mianowicie: w nieudolnym zarazczeniu w wypadkach nieprzewidzianych, zbagatelizowanie, plynacych tak dla Panstwa, jakotez i osobistych korzyści z akcji hodowli jedwabnikow, przez co zmarnowali dostarczony im material w postaci jajeczek jedw.

Nastepna przyczyna lezy w braku fachowych instruktorow jedw. w terenie, ktorzy w czasie biegu sezonu hodowli, objezdzaliby teren, lustrujac go i odwiedzajac producentow; dawaliby wskazowki i rady w wypadkach nieprzewidzianych przeszkod, niepowodzen, lub niezdecydowania hodowcow; jak to mialo miejsce w Bydgoszczy.

W wykonaniu III-go punktu programu inspektorat nawiązał bezpośrednią łączność i przez Pow. Biura Rolne z całym szeregiem instytucji i organizacji gospodarczych, oraz z gromadami. Wszędzie obudziła duże zainteresowanie hodowla jedwabników, dowodem czego są złożone zapotrzebowania na bież. jesienny sezon na sadzonki morw parznie w ilości 100.000 sztuk, oraz prośby o przeprowadzenie fachowych kursów w ciągu zimy w gminach i gromadach.

Ponieważ różne instytucje i rolnictwa w przeważającej większości odczuwa brak gotówki, a docenia interes państwa i dobro kraju oraz korzyści, płynące z powstania i rozwoju nowej gałęzi przemysłu, jaka jest przemysł jedwabny, chciałoby już w bież. roku obsadzać swoje tereny morwa i prosi o dostarczenie sadzonek na krótkoterminowy kredyt.

Wydział Oświaty i Szkolnictwa Rolniczego

Pomorska Izba Rolnicza po przystąpieniu do organizacji Izby ze względu na brak wyraźnych wytycznych, czy szkolnictwo i oświata rolnicza będą, czy też nie przez izby prowadzone, Wydziału Szkolnictwa jako takiego nie zorganizowała.

Stanowisko takie Izby zostało umocnione tym, że w Woj. Urzędzie Ziemiskim został powołany do życia Wydział wzgl. inspektorat Szkolnictwa Rolniczego i Oświaty Rolniczej¹ a w niedługim czasie i przy okręgu szkolnym w Toruniu został powołany do czynności wizytator szkolnictwa rolniczego.

Tym niemniej, stojąc na stanowisku, że szkolnictwo i oświata rolnicza stanowią zagadnienie pierwszorzędne znaczenia, zwłaszcza dzisiaj przy dokonanej przebudowie ustroju rolnego. Izba Rolnicza na własną odpowiedzialność postanowiła wszędzie, gdzie można, ruszyć tę sprawę z martwego punktu.

Do wojny Izba Rolnicza z własnego budżetu utrzymywała 10 szkół męskich typu dwuzimowego - z nauką 11 -miesięczną - oraz 2 szkoły żeńskie w Kowalewie i w Rumji Zagórz, Szkoły żeńskie posiadały własne gospodarstwa, szkół zaś męskich własne gospodarstwo prowadziła tylko szkoła rolnicza w Pawłowie.

W liczbie tych szkół męskich była i szkoła w Starym Brześciu, która założona i prowadzona przez Wydział Powiatowy we Włocławku, stosownie do wniosku tegoż Wydziału, była przejęta do budżetu Izby.

W dziedzinie szkolnictwa poczyniono następujące:

1. uzyskano i zaangażowano w porozumieniu z W.U.Z. organizatora szkoły rolniczej w Pawłowie w osobie ob. Graduszewskiego. Po przybyciu na miejsce ob. Graduszewski stwierdził, że budynek szkolny zniszczony częściowo wskutek działań wojennych, a gospodarstwo i zabudowania zajęte są przez Czerwoną Armję, która wzbronila dostępu do szkoły. Wobec tego uruchomić ani zabezpieczyć szkoły rolniczej w Pawłowie nie było możliwości, a ob. Graduszewski objął stanowisko kierownika Pow. Biura Rolnego w Chejnicach.

W mies. marcu zgłosił się do Izby Kierownik szkoły roln. w Starym Brześciu i oświadczył: majątek ruchomy szkoły w

znacznej części zachował się od zniszczenia, jak również i gospodarstwo szkolne, choć ogłoszone z inwentarzy żywych i zajęte w chwili obecnej przez szpital koński Armii Czerwonej, jednak mogą być uruchomione i nawet młodzież dowiaduje się, czy mogłaby zapisywać się do szkoły. W związku z powyższym Izba Rolnicza poleciła ob. Starzyńskiemu skompletować personel nauczycielski, ogłosić zapisy i uruchomić szkołę, wypłacając na ten cel potrzebne kwoty pieniężne z tym, że w przyszłości jak sprawa zostanie przez Ministerstwo Rolnictwa rozstrzygnięta, a instytucja mająca się szkolnictwem zajmować ustalona, przeprowadzi się rozliczenie z wydatkowanymi na ten cel pieniędzy.

W szkole obecnie pobiera naukę trzydziestukilku uczniów, a gospodarstwo szkolne, choć zajmowane dotąd przez armje czerwoną, jest całkowicie obsłone i obsadzone.

W celu uruchomienia powiatowych szkół rolniczych w powiecie inowrocławskim, Izba zaangażowała na propozycje W.U.Z. ob. Józefa Zaprawę, któremu poleczone zostało zorganizowanie szkół powiatowych rolniczych na wydzielonych ośrodkach, jak również zagospodarowanie tych ośrodków. Ze względu jednak na to, że ośrodki te jeszcze nie zostały przekazane, a czynniki mierzące w tym zakresie, jak Powiatowa Rada Narodowa, nie zostały jeszcze powołane do życia, ob. Zaprawa natknawszy się na masę trudności, zrezygnował ze stanowiska organizatora tych szkół.

Izba Rolnicza doszedłszy do wniosku, że uruchomienie szkół powiatowych narazie jest b. trudne i po konferencji z Kuratorium Okręgu Szkolnego Pomorskiego - zdecydowała się narazie restytuować szkoły rolnicze typu dwuzimowego w Inowrocławiu. W tym celu powierzyła tę funkcję przedwojnemu dyrektorowi tej szkoły ob. Hozakowskiemu, który rozpoczął przygotowania do uruchomienia szkoły. Przejściowo w szkole tej będą organizowane kursy rolnicze parotygodniowe i przeszkolenie personelu instruktorskiego. Również na podstawie wyniku tejże konferencji przystąpiono do zorganizowania szkoły rolniczej dwuzimowej w Świeciu, funkcje te powierzono przedwojnemu dyrektorowi tej szkoły ob. Jagle. Od połowy marca Izba przystąpiła do organizacji szkoły rolniczej żeńskiej w Kowalewie. Zaangażowana w tym celu organizatorka szkoły ob. Maria Peszlowa udała się do Kowalewa i stwierdziła, że wszystkie ruchomości szkoły zostały zniszczone przez okupanta, a budynki i gospodarstwo

szkolne pozostawione bez opieki. Natychmiast przystąpiono do przeprowadzenia niezbędnych remontów zabezpieczających gmach i budynki szkolne, urządzono warzywniki, dokonano obsiewu pól.

Szkoła żeńska w Kowalewie nie posiada żadnych inwentarzy żywych, potrzebne inwentarze do zasiewu pól wypożyczone były od sąsiadów za opłatą. Ziarno i sadzeniaki dostarczyła gmina m. Kowalewa, z sąsiednich gospodarstw, zwrot których zostanie uskuteczniiony ze zbiorów tegorocznych.

W projekcie jest organizacja szkoły w Chełmży, Brodnicy i Bydgoszczy.

Kuratorium O.S.P. na cele uruchomienia szkół tego typu przyrzekło zasiłki miesięczne w ramach posiadanych budżetów i a conto takowych wypłaciło 38.500 zł z których Izba rozlicza się bezpośrednio z Kuratorium.

Akcje oświaty pozaszkolnej, jak kursy i przysposobienie rolnicze są w toku opracowania i we właściwym czasie w formie sprawozdania zostaną przedłożone Ministerstwu Rolnictwa i R.R.-

Wskutek opuszczenia przez Armię Czerwoną Pawłowa pow. Chojnice, pomimo ogromnego zniszczenia tego ośrodka Izba Rolnicza ponownie zaangażowała organizatora szkoły i prace nad przysposobieniem budynków szkolnych do wszczęcia nauki są w toku.

W międzyczasie dobrze zapowiadająca się organizacja szkoły żeńskiej w Kowalewie znów natrafiła na duże trudności: Armia Czerwona w czerwcu zajęła budynki szkolne i gospodarcze i zajmuje je do chwili obecnej tj 1XII br. pomimo tego gospodarstwo prowadzi się nadal i jeżeli szkoły nie można będzie uruchomić w listopadzie, to może da się je uruchomić od stycznia.

Gospodarstwo prowadzi się na zasadach samowystarczalności Izba Rolnicza spowodowała konferencję w Wojewódzkim Urzędzie Ziemijskim celem omówienia kompetencji i zakresu działania Woj. Urzędu Ziemijskiego, Izby Rolniczej i Kuratorium w dziedzinie Szkolnictwa Rolniczego i Oświaty.

Konferencja odbyła się 18 września i powołano do życia Wojewódzki Komitet Szkolnictwa i Oświaty Rolniczej, który odbywając perjodyczne posiedzenia ma uzgadniać poczynienia na tym odcinku pracy.

Na razie sieć szkół rolniczych izbowych obejmuje:
szkoły 2 zimowe męskie w Inowrocławiu, Świeciu i
Pawłowie, ewentualnie w Chełmży oraz szkołę żeńską
w Kowalewie.

Powiatowe Biura Rolne

Pierwszym zadaniem Izby Rolniczej zaraz po przystąpieniu do wznowienia jej działalności na terenach wyzwolonego Pomorza było dążenie do nawiązania jak najściślejszej łączności ze społeczeństwem rolniczym i ugruntowanie swojej działalności bezpośrednio w poszczególnych gromadach. W tym celu zgodnie z poleceniem Min. Roln. i R.R. Izba zajęła się organizacją Powiatowych Biur Rolnych, których zadania dadzą się ująć następująco:

- 1) ewidencjonowanie wszystkich materiałów z terenu, służących za podstawę wyjściową do planowania prac.
- 2) dokonywanie wglądu w porozumieniu z Komisarzem Ziemią i rozciąganie fachowej opieki nad wszystkimi gospodarstwami i to zarówno prywatnymi, jak i pozostającymi w administracji państwowej.
- 3) Staranie się o konieczne przydziały dla rolnictwa, a więc: materiałów pędnych, smarów, ziarna siewnego, maszyn i narzędzi rolniczych, nawozów sztucznych, niezbędnego żelaza itp. oraz dokonywanie celowego rozdziału tych środków produkcyjnych między zainteresowanych rolników.
- 4) Kierowanie całokształtem prac rolniczych we wszystkich gospodarstwach na odcinku podniesienia produkcji rolniczej na terenie powiatu, w oparciu o scharmonizowaną współpracę zarówno personelu fachowego, jak i przodowniczych kadr społecznych czyli ewidencjonowanie, zagospodarowanie i czuwanie nad podniesieniem produkcji we wszystkich gospodarstwach.
- 5) Organizowanie oświaty i wyrobienia społecznego w myśl wskazań M.R. i R.R. z dnia 5.2.1945.

To jest odcinek prac Izby w terenie a organem wykonawczym tych zadań są Pow. Biura Rolne, jak najściślej związane bezpośrednio z rolnikiem poprzez docieranie do zainteresowanych do najmniejszej komórki, tj. do gromady zorganizowanej, koła samopomocy i innych organizacji rolniczych jak związki branżowe z zakresu produkcji i zbytu.

Zadaniem Centrali Izby Rolniczej jest planowanie i nadawanie ogólnego kierunku we wszystkich działach produkcji rolnej na terenie województwa zgodnie z planem ustalonym

przez Ministerstwo Rolnictwa i R.R. dla całego kraju oraz kierowanie i kontrolowanie prac biur powiatowych.

Natomiast nie dotyczy pow. Biur Rolnych i podległych im pracowników sprawy ogólnie - administracyjne, jak kontyngenty itp., oraz sprawy reformy rolnej za wyjątkiem wypadków, gdy Urząd Ziemiański zwróci się do Pow. Biura Rolniczego o współdziałanie jego personelu pod względem pomocy fachowej.

Na tej podstawie w miesiącu kwietniu funkcjonowały Powiatowe Biura Rolne we wszystkich powiatach za wyjątkiem Rypina, gdzie ze względów technicznych Biuro zorganizowano w maju.

Jeszcze i dotąd wyczuwa się brak środków lokomocji oraz dostateczny zapas materiałów pędnych, co utrudnia działanie tych biur, a prace w terenie ciągle nie domagają. Ponadto brak jest ludzi: trudności powrotu z odległych miejscowości dawnych pracowników Izby jak również sił nowych, mających zaoferować swe prace w dziele odbudowy kraju, są bardzo uciążliwe a opustoszenie terenu z elementu ludzkiego, zwłaszcza fachowego, jest tak kolosalna, że jeszcze jakiś dłuższy czas będziemy to odczuwać.

Tym niemniej wysiłki Izby szedł w tym kierunku by obsługę terenu zorganizować i wyrażam przekonanie, że poszłoby to jeszcze sprawniej, gdyby była lokomocja do dyspozycji i możliwość szybkiego dotarcia do poszczególnych miejscowości, że poczynania Izby były racjonalne na tym odcinku pracy, dowodem jest, zarządzenie Ministra Rolnictwa i R.R. Nr DR/III 1 z dnia 1 marca 1945, który właśnie taką organizację prac terenowych zaleca i tym samym posunięcia Izby w całej pełni akceptuje.

Z dniem 1.4. oficjalnie zostały odłączone od wojew. pomorskiego powiaty: Tczew, Starogard, Kościerzyna, Kartuszy i Morski, a teren tych powiatów włączony został do wojew. Gdańskiego. Pomorska Izba Rolnicza nie chcąc utrudniać prac nowo-

powstałej Izbie Rolniczej w Gdańsku przekazała te biura łącznie z całym personalem, lokalami i urządzeniem, Gdańskiej Izbie Rolniczej, przy czym rozrachunki z tego tytułu do dnia 1.10.br., nie zostały jeszcze uskutecznione, pomimo wielokrotnych pism w tej sprawie tut. Izby.

W tym czasie zostały przyłączone do tut. wojew. powiaty: złotowski i człuchowski z terenów zachodnich i Izba zajęła się zorganizowaniem biur rolnych w tych powiatach.

Ze względu na trudności techniczne, brak administracji na miejscu Biuro w Złotowie rozpoczęło swe czynności w połowie kwietnia, a Biuro w Człuchowie dopiero z dniem 1.7.br.-

Ze względu na konieczność ścisłej współpracy z organami administracji państwowej, w pierwszym rzędzie ze starostą i komisarzem ziemskim, następnie pełnomocnikami akcji siewnej i żniwnej itp. Pow. Biura Rolne mieszczą się przeważnie w gmachu starostwa lub komisarzy ziemskich, wyjątkowo w lokalach własnych, o ile szczupłość pomieszczenia starostwa nie pozwalała na to.

Na czele Powiatowego Biura Rolnego stoi Kierownik, któremu bezpośrednio podlegają wszyscy pracownicy Biura. Poza kierownikiem w skład Powiatowego Biura Rolnego wchodzi instruktorzy specjalni, jak:

instruktor organizacji wsi i gospodarstw

" produkcji roślinnej

" " zwierzęcej

" ogrodnictwa i warzywnictwa

instruktorka wiejskiego gospodarstwa kobiecego, oraz sekretarz Biura, który prowadzi kancelarię Powiatowego Biura Rolnego.

Kierownik Biura, stosownie do swoich zdolności i przygotowania, obejmuje jeden z referatów fachowych. Pożądane jest, by w miarę możliwości prowadził referat organizacji wsi i gospodarstw.

Ponadto w miarę nagilenia pewnych zagadnień na terenie powiatu, będąc do Biura przydzieleni dodatkowo specjaliści z zakresu bądź to produkcji roślinnej, jak np. lekarstwa, roślin przemysłowych bądź też z zakresu produkcji zwierzęcej (drobniarstwo, jedwabnictwo, pszczelarstwo itp)

Ponadto zadaniem Kierownika Biura, poza prowadzeniem jednego ze specjalnych referatów, jak również kierownictwa ogólnego całego Biura, jest współpraca z organizacjami rolniczymi, z Samopomocą Chłopską, przemysłu i zbytu, oraz ogólne planowanie dojrzałych potrzeb na terenie powiatu w ścisłym porozumieniu z Powiatową Radą Narodową.

W celu kontaktu z gromadami, każdy powiat jest podzielony na rejony w ilości zależnej od wielkości powiatu, na czele których stoi i wykonuje wszelkie prace instruktor rejonowy.

Ze względu na zniszczenie wszelkich statystyk, Izba Rolnicza zmuszona była w początkach działalności Powiatowych Biur Rolnych powołać instruktorów gminnych w każdej gminie zbiorowej, by w jak najszybszym czasie zebrać cały materiał cyfrowy tak niezbędny do skłóci siewnej, jak i wszelkich innych poczynani.

Wydatki związane z prowadzeniem Powiatowych Biur Rolnych, utrzymanie personelu fachowego, a więc pobory, świadczenia socjalne oraz koszty podróży pracowników P.B.R.-ów pokrywa Pomorska Izba Rolnicza. Wydatki zaś związane z utrzymaniem pomieszczeń i prowadzeniem kancelarii w zasedzie powinny pokrywać Powiatowe Rbby Narodowe z własnego budżetu, jak również w tychże budżetów winny znaleźć pokrycie wydatki, związane z podniesieniem rolnictwa na terenie powiatu, jak np. dotacje na stacje kopulacyjne zwierząt gospodarskich, pomoc weterynaryjna itp., które dawniej mieściły się w paragrafach 10 działków budżetu samorządu powiatowego na "popieranie rolnictwa". Pod względem służbowym i fachowym pracownicy P.B.R. podlegają bezpośrednio Pomorskiej Izbie Rolniczej, jednak w miarę potrzeby współpracują ze Starostą Powiatowym, Komiserzem Ziemiąskim oraz Radami Narodowymi, wykonując rózne projektowane prace wyłącznie z zakresu produkcji rolniczej, hodowlanej, organizacji rolnictwa, przetwórstwa, przemysłu rolniczego i organizacji zbytu. Personel P.B.R.ow nie może być używany do żadnych innych prac bez zezwolenia względnie porozumienia się z Pomorską Izba Rolniczą.

W najbliższej przyszłości zostaną opracowane szczegółowe wytyczne odnośnie do kompetencji P.B.R.-ow, dot. zakresu organizacji wsi i gospodarstw, produkcji roślinnej, produkcji zwierzęcej, gospodarstwa domowego i podwórzonego, o ogrodnictwa, które te wytyczne opracują poszczególne wydziały Izby.

W chwili obecnej Pomorska Izba Rolnicza posiada 20 P.B.R.-ow a mianowicie:

w Toruniu, Bydgoszczy, Brodnicy, Chełmnie, Lubawie, Świeciu, Włocławku, Chojnicach, Grudziądzu, Sępólnie, Tucholi, Wąbrzeźnie, Inowrocławiu, Szubinie, Wyrzysku, Lipnie, Nieszawie z siedzibą w Aleksandrowie, Rypinie oraz na terenach nowoprzyłączonych do województwa w Złotowie i Człuchowie.

W okresie sprawozdawczym w biurach tych pracuje na dzień dzisiejszy 20 kierowników P.B.-R. 64 instruktorów powiat. różnych specjalności, 159 instruktorów gminnych oraz 21 sekretarzy i sił kancelaryjnych jak widać to z załączonej tabeli.

Powiatowe Biura Rolne w okresie sprawozdawczym dokonały

- a) spisu według gromad i gmin powierzchni użytków rolnych powiatu;
- b) przeprowadziły statystykę zasiewów ozimych,
- c) sporządziły projekty i preliminarze obsiewów wiosennych dla roślin jarych, motylkowych, przemysłowych, okopowych i warzyw.
- d) współdziałały z cukrowniami i przemysłem cukrowniczym w propagandzie i zawieraniu umów na plantacje buraka cukrowego,
- e) przeprowadziły propagandę za koniecznością uprawy roślin przemysłowych (rzepaku, rzepiku, lnu i konopi),
- f) sporządziły statystykę pogłowie zwierząt gospodarczych, zorganizowały związki pszczelarskie i ogrodnicze,
- g) przeprowadziły statystykę wód i jezior dzikich i zarybionych,
- h) przeprowadziły statystykę lasów
- i) opracowały statystykę maszyn i narzędzi rolniczych
- j) opracowały statystykę gospodarstw o powierzchni do 2 ha, do 25 ha 25-100 ha i ponad 100 ha.
- k) opiniowały wnioski o kredyty.

W opracowaniu statystyka sadów, drzew owocujących, nie - owocujących, szklarni i warzywników.

W znacznej mierze dokonały odbioru a częściowo i przejęcia bydła dla powiatu od władz Armii Czerwonej.

Cały personel przez cały okres prowadził akcje siewną, żniwną od końca kwietnia współdziałając z czynnikami społecznymi, skierowanymi do tej akcji.

Przydzielał ziarno siewne, środki pędne, traktory, i nwozy sztuczne i inwentarz pociągowy do wykonania akcji siewnej zwłaszcza w gospodarstwach bez inwentarza lub opuszczonych.

Dokonał rejestracji i zabezpieczenia z magazynów nasion, interwenjował w przekazywaniu tych magazynów przez władze sowieckie na potrzeby rolnictwa.

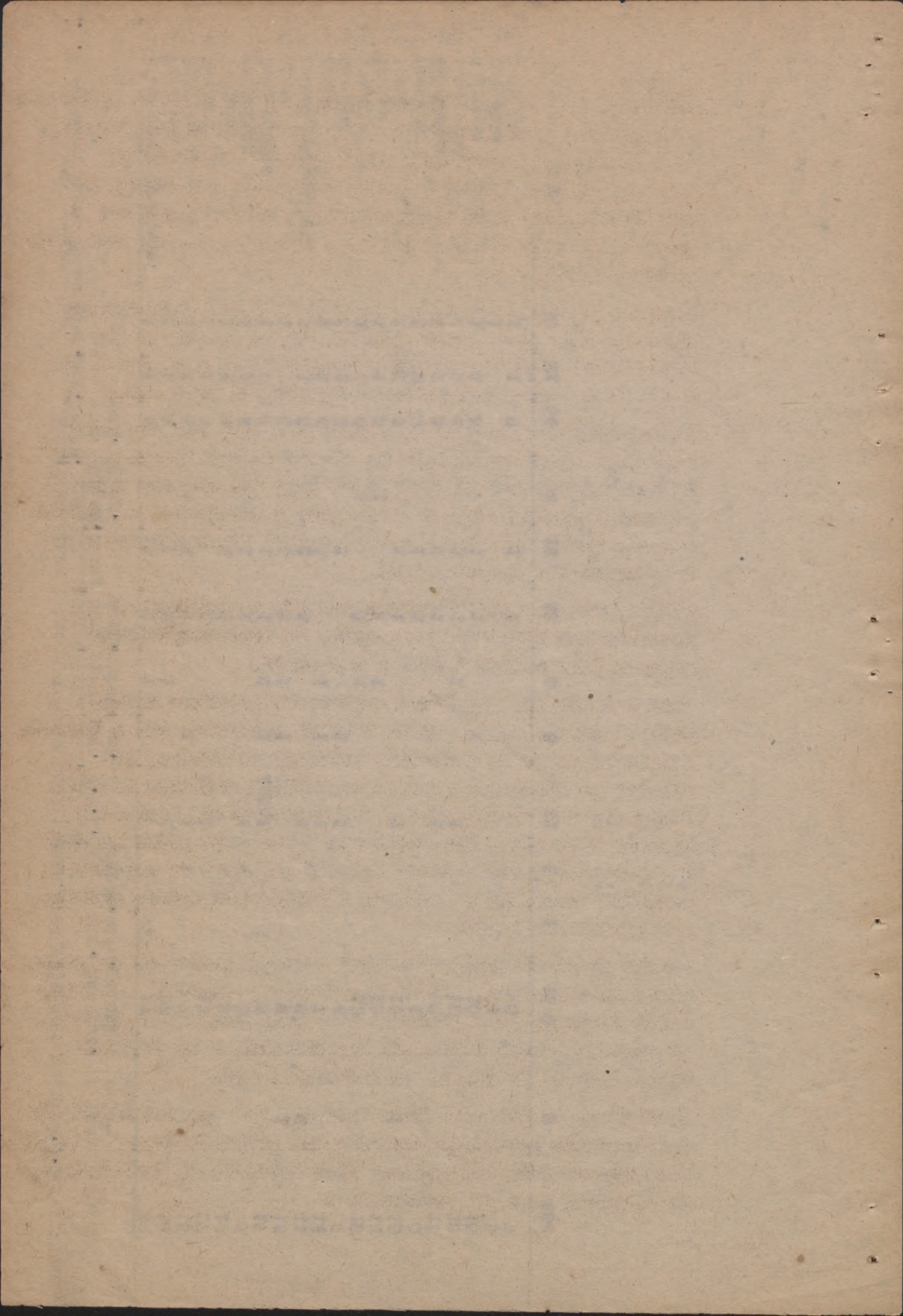
Równocześnie z tym prowadzone było doradztwo, opieka fachowa

pomoc i wskazówki techniczne przy rozwiązywaniu wszystkich zagadnień wchodzących w zakres gospodarstwa rolnego i rozwiązywania trudności spowodowanych kompletną dewastacją i zniszczeniem gospodarstw rolnych wskutek działań wojennych.

Podkreślić należy, że personel oddawał się tej pracy z ogromnym wysiłkiem, przeznaczając dni wolne od pracy, jak święta i niedziele, na skosy w terenie, wykazując ogromne zrozumienie poczucia obywatelskiego i patriotycznego, biorąc dla przykładu osobisty udział w pracach żniwnych

Powyżej przedstawiony został zarys organizacji Powiatowych Biur Rolnych i ich ogólne zadania oraz wykonanie przedstawionych czynności przez sporządzenie materiałów statystycznych. W miarę tego, jak postępowała organizacja życia rolniczego i odbudowa zniszczonego rolnictwa oraz potrzeby polityki ogólnokrajowej, Biura Rolne otrzymywały zlecenia organizacji takich zagadnień, jak:

- 1) organizację plantacji bursaka cukrowego,
- 2) zasiew określonej ilości % roślin oleistych;
- 3) zasiew ustalonego areażu nasion traw;
- 4) organizacja zbioru dziko rosnących roślin leczniczych;
- 5) współdziałanie z organizacją wylęgów drobiu doszczętnie wyniszczzonego przez przechodzące oddziały wojsk;
- 6) powołanie sieci korespondentów statystycznych;
- 7) zjednanie 5 - 11 gospodarstw do prowadzenia rachunkowości rolnej
- 8) rejestracja materiału hodowlanego i ochrona tegoż przed rekwizycjami
- 9) Licencja inwentarzy zarodkowych i wyszukiwanie tego materiału;
- 10) przeprowadzono kwalifikację ziemiopłodów, uprzednio przeszedłszy kurs dwudniowy przeszkoleniowy
- 11) roztoczono specjalną opiekę nad repatriantami, pomagając im w organizacji i zagospodarowaniu nowo-
okupowanych osad, ułatwiając zaopatrzenie się inwentarza żywego, martwego dostarczając ziarna do siewu.
- 12) Otoczono opieką, doradztwem gospodarstwa pozostałe z przebudowy ustroju rolnego.
- 13) prowadzono na zlecenie Wojewódzkiego pełnomocnika skosy siewną wiosenną, żniwną i obecnie jesienną.
- 14) przydzielono motory i rozdzielono materiały pędne.

Personel Biur Rolnych bierze czynny udział w życiu społeczno politycznym, wchodząc w skład Powiatowych Rad Narodowych, do Zarządu Samopomocy Chłopskiej organów Spółdzielni Rolniczych, rozmaitych Komisji, Komitetów Szkolnych, Komitetów Odbudowy Wsi. W sprawach politycznych również przyjmuje czynny udział, jednak w pracy zawodowej zachowuje apolityczność.

Jednym z bardzo absorbujących działań pracy Powiatowego Biura Rolnego jest doradztwo. To też codziennie przez Biura Rolne przewija się po kilkudziesiąt, a często i do stu osób z rozmaitymi potrzebami, których jest dużo.

Zagospodarowanie gospodarstw ponemieckich też nie mało absorbuje czasu ze względu na ciągłe zmiany tymczasowych zarządców, tym bardziej o ile zmienia ich element z repatriacji zupełnie nie obznajomiony z tutejszymi warunkami gospodarowania zwłaszcza w tym czasie, kiedy rolnictwo ma tyle trudności do pokonania.

Ustosunkowanie się Starostw i urzędów w powiatach z początku nie było zbyt przychylnie do Powiatowych Biur Rolnych jako takich i do ich personelu.

Jednak z czasem, gdy Biura opracowały wszelkie cyfry, których nie było, gdy Biura wskutek związania się z terenem i poznawszy bardzo dokładnie sytuację rolnictwa, jak również po zjedzeniu pełnego zaufania i posłuchu terenu, stały się one niezbędnymi a Ob. Starostwie, Komisarze Ziemi i wszelkie instancje nie tylko mają pełne uznanie dla ich pracy, ale uważają Biura i personel za swych doradców i wszelkie posunięcia i zażądzenia wpierv omawiają z Kierownikami Biur.

Wyniki akcji siewnej, żniwnej i obecnej jesiennej są przypisywane w znacznej mierze współpracy personelu tych Biur, czemu pełnomocnik Wojewódzki daje publiczny wyraz na odprawach Starostów i Urzędów Zespołowych, a co ostatnio miało miejsce na takiej odprawie 29.9.45r.

Plan pracy Powiatowych Biur Rolnych, jak również omawianie całokształtu prac Izby nastąpiło na odbytych trzech odprawach Kierowników Powiatowych Biur Rolnych. 12, 13 kwietnia, 22 czerwca, 14 i 15 września br.

Odprawy takie zwoływane okresowo przed ustaleniem planu akcji bieżącej mają głównie na celu przygotowanie Kierowników P.B.R., do zbliżającej się akcji, jako organizatorów takowej w terenie. Odprawy Starostów i Komisarzy Ziemskich odbywają się pod odprawach, a personel Izby urabia odpowiednio opinie Starosów i przygotowuje potrzebne sprawozdania.

Część personelu Biur w ilości 18-tu instruktorów została przeszkolona na Okręgu Cwiczebnym w Samostrzelu od 20.VIII - 11.IX.45r.

Pomimo ciężkich warunków w rolnictwie b. dobrze rozwija się działy pracy kobiecego gospodarstwa wiejskiego, organizując ją kolejno w poszczególnych powiatach w miarę budzących się zainteresowań, angażując w tym celu specjalne instruktorki, których nadzian 30.IX. pracuje 9.

Stwierdzić wypada, że pomimo najlepszych chęci i zapału kobiet wiejskich do zbiorowej pracy, cały szereg trudności gospodarczych, jak brak mężczyzn a w związku z tym konieczność wykonania upraw, siewów, sprzęt plonów przy braku inwentarza żywego i martwego, obawa przed ciągłymi rebunkami uniemożliwia oddanie się tej pracy ze spokojem.

Jednak w poszczególnych miejscowościach powstają samorzutnie nawet Koła Gospodyń Wiejskich, powołują zarządy i zbierają składki na założenie biblioteki, apteczki lub podobne cele.

W okresie sprawozdawczym wykonano następujące prace:

przeprowadzono 2-3 kursy gotowania	11
pieczenia	1
przetworów owocowych	8
kroju	4
Założono i prowadzono pod stałą opieką instruktorów ogródków warzywnych	117
przeprowadzono w nich pokazy pielęgnacji warzyw i krzewów owocowych	
Założono dziecińców	20
z ilością dzieci 1147	

Organizacje dziecińców napotykała duże trudności z powodu braku lokali. A tam gdzie lokale otrzymano były tak zanieczyszczone, że doprowadzenie do stanu użytkowości wymagało ogromnej pracy.

Akcja ta zresztą mało znana, dziś cieszy się dużym zrozumieniem, a społeczeństwo tam gdzie zapoznało się z nimi, pragnęłoby utrzymać dziecińce na stałe.

Zadaniem tych odpraw jest sprawozdanie z wykonanych czynności o omówienie planu pracy.

Izba Rolnicza nie przytrzymuje się sztywnego schematu obsady Biur Rolnych, natomiast specjalne działy obsadza w miarę dojrzewania potrzeb i przygotowania terenu do specjalnych zagadnień, jak pszczelnictwo, łakerstwo, rośliny przemysłowe, praca wiejska kobiet, zielarstwo itp.

Praca instruktorek miesięcznie przeciętnie przedstawia się:

praca w terenie	12 - 18 dn
na odprawach i zebraniach	3 - 5 "
w Biurze	5 - 12 "

Całość akcji prowadzi jedna inspektorka przy Izbie.

Ogromny utrudnieniem w pracach terenowych Izby Rolniczej, a Powiatowych Biur Rolnych specjalnie jest brak lokomocji, brak bezpieczeństwa dostatecznego i płynność zespołu instruktorskiego. Od paru tygodni zaledwie usprawniona lokalna sieć kolejowa pozwoli poruszać się swobodniej po terenie, jednak kolej nie umożliwia docierania swobodnego do każdej gromady, a właśnie o kontakt z gromadą najbardziej zależy musi w pracy terenowej.

Jak duże trudności napotykał personel terenowy w swych pracach niech świadczy kilka cyfr:

odebrano w czasie podróży służbowych	57 rowerów
1 konia z bryczką i uprzężą	
6 zegarków	
1 płaszcz	
2 teczki	

- a nawet bieliznę, pościel i odzież.

Drugą przeszkodą t.j. płynność personelu z powodu b.niskiego uposażenia, uniemożliwiającego nietylko dokupna zdzieranego obuwia i odzieży, co przy ciągłej pieszej cyrkulacji lub czepiania się przygodnych ciężarówek i furmanek bardzo je niszczy, ale nawet zmuszające do głodowania szczególnie w podróży przy tak wysokich kosztach utrzymania.

To też poprawa warunków bytu i zaopatrzenie w środki lokomocji choćby rowery z przydziału umożliwiłoby utrzymanie tej kategorii cennych pracowników, którzy z powodzeniem mogą spełnić swą rolę tylko po zapoznaniu się z terenem, ludźmi ich potrzebami i zdobyciem ich zaufania przez dłuższy czas. Niestety po skutecznieniu tego, kiedy już praca daje wyniki odchodzą, a przychodzą nowi ludzie i znów od początku wszystko się zaczyna.

Biura Powiatowe odbywają odprawy z instruktorami gminnymi 2 razy miesięcznie regularnie oraz w miarę potrzeby specjalne.

5) Wydział Organizacji Wsi i Gospodarstw

Wydział wznowił swą działalność w końcu maja rb.

W 20 Biurach powiatowych na etacie instruktorów Organizacji gospodarstw jest zatrudnionych tylko 3-ech instruktorów powiatowych i to b. słabo przygotowanych.

Zaangażowani zostali pomimo to, gdyż wogóle jest zupełny brak wykwalifikowanych sił instruktorskich, a tym bardziej na stanowiska tak słabo płatne.

O przystąpieniu do właściwej działalności Wydziału nie mogło być mowy, gdyż w pierwszym rządzie zatrudniono cały personel instruktorski, powiatowy i gminny akcją siewną i wiosenną, akcją żniwną i akcją siewną jesienną.

Kierownik Wydziału sprawował kontrolę nad wykonaniem tych akcji, a w akcji żniwnej od 15/7 do 15/8 był rejonowym pełnomocnikiem akcji żniwnej na 6 powiatów północnych.

W 3 - tygodniowym kursie dla instruktorów org. gospodarstw dla 4 - ch województw zachodnich w Samostrzelu odbyło przeszkolenie 19 instruktorów powiatowych i gminnych.

Kierownik Wydziału brał udział w kursie w Samostrzelu wykładając:

- 1) Wstęp do organizacji gospodarstw
- 2) Zasady i metody organizacji wsi
- 3) Zasady racjonalnej zabudowy wsi

Kierownik Wydz. dokonał lustracji P.B.R., w związku z akcją żniwną: w Wyrzysku, Grudziądzu, Wąbrzeźnie i Toruniu.

Wydział prowadzi kontrolę nad sprawozdawczością P.B.R. w dziale:

- Akcji żniwnej
- Akcji siewnej Jesiennej
- Pracy traktorów
- Rozprowadzenie nasion kwalifikowanych

Do Wydziału należą również sprawy spowodowane przez Wojska i w tych sprawach Kierownik Wydz. interwenjuje u Władz.

Należy zaznaczyć, że Wydział ten jest w stadium organizacji, a zakres jego pracy będzie wybitnie rozszerzony. W Wydziale tym skoncentrowane zostaną wszystkie prace związane z organizacją gospodarstwa wsi, które prowadzą poszczególni instruktorzy specjaliści pracujący w Powiatowych Biurach Rolnych i na terenie gmin-instruktorzy gminni względnie rejonowi. Wydział ten obejmować będzie inspektorat organizacji gospodarstw, wiejskiego gospodarstwa kobiecego, współpracy z organizacjami rolniczymi oraz kontroli Powiatowych Biur Rolnych.

Jak już wspomniano cały prawie aparat Izby tak inspektor-ski jak i instruktorski w bieżącym roku zatrudniony był w wiosennej akcji siewnej, następnie w akcji żniwnej, a obecnie w akcji siewnej jesiennej. Okres zimowy Izba zużyje na przeszkolenie instruktorów, którzy już zaznajomili się z warunkami rolniczymi Pomorza i przystąpi do planowej pracy i na tym odcinku. Będzie to Wydział podstawowy do terenowych prac Izby i w należyтым ujęciu jego planów i z tym związanej metody działania Izba wiąże duże nadzieje.

6) Wydział Ekonomiczny

Okres organizacyjny

We wstępnym okresie organizacyjnym, obejmującym czas lutego-kwiecień br. Wydział Ekonomiczny współdziałał przy organizacji biura Izby Rolniczej, w dziale ogólnie - administracyjnym. Było to nieodzowną koniecznością z uwagi na szczupły bardzo w tym okresie personel pracowniczy Izby oraz na ogromne trudności, jakie napotykało na każdym kroku załatwienie spraw nawet najdrobniejszych a jednak koniecznych, przy ówczesnej całkowitej dezorganizacji życia gospodarczego i równoczesnym montowaniu aparatu administracyjnego i samorządowego. Załatwienie takich spraw, jak n.p. uzyskanie pieczęci urzędowej albo oszklenie gmachu Pomorskiej Izby Rolniczej, w którym dosłownie zastano ani jednej całej szyby wymagało poważnych zabiegów i licznych wędrowek od urzędu do urzędu aby uzyskać potrzebne materiały, a następnie fachowych pracowników. Spraw takich w tym okresie organizacyjnym było bardzo dużo.

W wydziale Ekonomicznym były zgrupowane i są opracowywane zagadnienia, które są wymienione jako szczegółowe zadania izb rolniczych w artykułach 9 i 11 rozporządzenia Prezydenta R.P. z dn. 22 marca 1928r a mianowicie:

- a) opracowywanie opinii w sprawach dotyczących rolnictwa, w szczególności zaś opinie o projektach ustaw i rozporządzeń z zakresu rolnictwa oraz innych dziedzin mających znaczenie dla rolnictwa,
- b) opracowywanie sprawozdań dla Ministerstwa Rolnictwa i R.R. o stanie rolnictwa w okręgach izb rolniczych,
- c) zbieranie danych statystycznych dotyczących rolnictwa,
- d) współdziałanie w organizacji zbytu produktów rolnych oraz przy ustalaniu cen tych produktów, a w szczególności na giełdach i targach,
- e) współdziałanie w zaspakajaniu potrzeb rolnictwa w zakresie kredytu.
- f) współdziałanie w organizowaniu ubezpieczeń w rolnictwie.

Wobec niezmienionej organizacji biurowej, opracowywanie wyliczonych powyżej zagadnień należy również i obecnie do zakresu czynności Wydziału Ekonomicznego.

Nieukończone prace organizacyjne i niekompletny aparat biurowy oraz wyjątkowo trudne warunki ekonomiczne w jakich obecnie rolnictwo się znajduje, sprawiają, że nie wszystkie z wymienionych powyżej zagadnień stały się aktualne.

Zagadnienie ogólne polityki rolniczo - gospodarczej!

Przejsście nawaknicy wojennej przez wszystkie zakątki ziem polskich pozostawiło po sobie wiele głębokich ran - na Pomorzu w porównaniu do województw na wschodzie i południu może cięższych, a w każdym razie cięższych i nie zablźnionych. Zniszczone wsie, częściowo spalone budynki, zdewastowane pozostałe inwentarze martwe, gospodarstwa ogołocoone w dużej mierze z pozostawionych przez okupanta zapasów, ogromne braki przede wszystkim w sile pociągowej, zdewastowane i wywiezione również inne inwentarze żywe, jak bydło, trzeda chlewna i owce, nieodpowiednio przygotowane prace na roli, a przede wszystkim brak koniecznych sił roboczych - oto obraz wsi pomorskiej w obecnej chwili. W tym wyjątkowo trudnym okresie nastąpiła całkowita przebudowa ustroju społecznego na wsi przez przeprowadzenie reformy rolnej na podstawie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944r. Rozpoczęte prace nad wykonaniem reformy bezpośrednio po ustąpieniu okupantów i wyjątkowo rychłe ukończenie ich jeszcze przed ostatecznym rozgromnieniem potęgi militarnej Niemiec pozostawiło z natury rzeczy w tej tak doniosłej dziedzinie nowego ustroju rolnego wiele kwestii organizacyjnie nie wykończonych i nie powiązanych, a nawet pozostawionych całkowicie na uboczu w nawale wyjątkowo pilnych niecierpiących zwłoki prac natury polityczno - gospodarczej, administracyjnej i ściśle ekonomicznej.

Równocześnie zachodziła niecierpiąca zwłoki potrzeba zajęcia się akcją siewów wiosennych, a bezpośrednio potem współpraca przy organizowaniu akcji żniwnej.

Również w dziedzinie finansowej zapanowały początkowo poważne perturbacje. Wprowadzenie złotego jako waluty obiegowej przy naogół bardzo niskich zasobach obiegowych pieniędzy niemieckich wśród ludności polskiej oraz przy ustalonej relacji zamiany marki niemieckiej na złotego w stosunku 1 zł za 2 marki niemieckie i ograniczeniu wymiany po 250 zł na osobę, zreduko wało środki obiegowe do minimum.

Zmiana ustroju gospodarczego przez wprowadzenie wolnego obrotu handlowego spowodowała, że ceny na rynku wolnym podniosły się w stosunku do cen dawniejszych do niebywałej wysokości całkowicie nieprzystępnej dla ludności miejscowej, przyczym utrzymany został jednocześnie system kartkowy na produkty żywnościowe, oraz system kontyngentowy po cenach urzędowych. Równoległe z głębokimi zmianami ustrojowymi wsi

pomorskiej oraz całkowitym zniszczeniem bujnie rozwiniętego przed wojną życia organizacyjnego rolnictwa pomorskiego nastąpiły zasadnicze zmiany w strukturze organizacyjnej rolnictwa.

Przy badaniu i wystąpieniach Izby w zakresie wyłaniających się różnorodnych zagadnień na tle powyżej scharakteryzowanej sytuacji rolniczo - gospodarczej był przyciągany do współpracy Wydział Ekonomiczny. W obszernym memoriale do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych przedstawiony został stan gospodarczy rolnictwa pomorskiego ze szczególnym uwzględnieniem regionalnych potrzeb Pomorskich z sformułowaniem wniosków i postulatów tak z dziedziny produkcji roślinnej i zwierzęcej, jak również z dziedziny finansowo - kredytowej i organizacji rolnictwa pomorskiego.

Na żądanie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Wydział Ekonomiczny przesłał swoje uwagi do nadesłanego Izbie Rolniczej projektu dekretu o podatku rolniczym. Również na żądanie Ministerstwa Rolnictwa Wydział Ekonomiczny przedstawił zapotrzebowanie rolnictwa pomorskiego w zakresie maszyn i narzędzi rolniczych, żelaza i wyrobów żelaznych.

Wydział Ekonomiczny podjął również działalność informacyjną w przejawach życia gospodarczego wsi pomorskiej, przysyłając miesięczne sprawozdania do zainteresowanych instytucji gospodarczych, bankowych i innych. Zamierzone wznowienie wydawnictwa "Kłosów" ułatwi i umożliwi rozszerzenie tej działalności informacyjnej i dotrze do szerszych warstw rolniczych.

Na czoło najbardziej aktualnych zagadnień, opracowywanych przez Wydział Ekonomiczny wysunęły się sprawy, dotyczące statystyki rolnej. Zebrane¹ opracowane szczegółowo przed wojną materiały dot. statystyki rolnej na Pomorzu z różnych działów produkcji rolnej oraz kompletny zbiór wydawnictw Głównego Urzędu Statystycznego i innych organizacji został przez okupantów całkowicie zniszczony. Ponieważ dane statystyczne stanowią niezbędny podstawowy materiał dla opracowywania bieżących zagadnień oraz sprawozdań o położeniu poszczególnych działów produkcji rolnej, Wydział Ekonomiczny poświęcił szczególną uwagę w kierunku uzyskania wydawnictw z tej dziedziny tak z czasów przedwojennych, jak również wydawnictw niemieckich, opublikowanych podczas wojny a informujących o stanie rolnictwa pomorskiego podczas wojny.

Pozytywny wynik tych zabiegów był ten, że uzyskany materiał mógł być użyty dla własnych opracowań, jak również można było zaspokoić żądania wyrażone pod tym względem przez inne wydziały Izby.

Równocześnie rozpisane zostały ankiety i opracowywane nadchodzące formularze statystyczne, dot. zasiewów wiosennych. Równie ważna była sprawa stwierdzenia statystycznego stanu pogłównia inwentarzy żywych, w szczególności koni i bydła. Uzyskane wyniki dały materiał zaledwie ogólnie orientacyjny wobec nieustabilizowania pogłównia inwentarzy w poszczególnych gospodarstwach oraz trudności komunikacyjnych.

Po ustaleniu granic Woj. Pomorskiego rozpoczęte zostały badania statystyczne nad strukturą gospodarczą obecnego Pomorza. W tej dziedzinie rozpisane zostały ankiety i w miarę nadchodzących odpowiedzi opracowywana jest statystyka dot. ogólnej powierzchni użytków rolnych, ilości gospodarstw rolnych oraz gospodarstw nowopowstałych z parcelacji, jak również inwentarzy.

Zapoczątkowane akcja kredytowa dla rolnictwa wymaga ścisłego współdziałania Wydziału Ekonomicznego w tej tak ważnej dziedzinie, szczególnie aktualnej dla rolnictwa pomorskiego wobec ogromnego zniszczenia gospodarstw rolnych przez działania wojenne i wobec wyjątkowych trudności finansowych w jakich gospodarstwa te się znajdują.

Podobnie jak wszelkie materiały aktowe przedwojenne Izby Rolniczej, została również całkowicie zniszczona biblioteka Izby przez okupanta niemieckiego, która liczyła przed wojną przeszło 3300 tomów z różnych dziedzin fachowo - rolniczych.

Wydział Ekonomiczny zajął się zbieraniem wydawnictw fachowo-rolniczych, pozostałych z mienia poniemieckiego. Zapoczątkowany księgozbiór zasilony został pozatym dotacjami wydawnictw polskich i w obecnej chwili biblioteka liczy przeszło 900 tomów.

Opracowane zostały katalogi alfabetyczne i systemem kartkowym. W ten sposób Izba Rolnicza posiada obecnie pewien zasób wydawnictw fachowych, stanowiących dużą pomoc dla pracowników Izby.

Sprawy aprowizacyjne.

Dalszą ważną dziedziną, które w okresie organizacyjnym jak również obecnie poza zakresem swej działalności zajmuje się Wydział Ekonomiczny są sprawy aprowizacyjne. Szczególnie

w pierwszym okresie wobec wspomnianej już całkowitej dezorganizacji życia gospodarczego i ogromnych trudności komunikacyjnych sprawy ekonomiczne wysunęły się na czoło trosk życia codziennego przede wszystkim z tego powodu, że przydziały na utrzymywany nadal system kartkowy były całkowicie niewystarczające. Przez ten okres czasu przydziały w Toruniu ograniczały się do wydawania 1000 gr chleba na osobę i tydzień. Rozatym zachodziła konieczność udzielenia pomocy nowoprzyjmowanym pracownikom w formalnościach dla uzyskania różnych poświadczeń i przydziałów, starania się o uzyskanie najkonieczniejszych artykułów żywnościowych z innych źródeł - jednym słowem zorganizowanie samopomocy koleżeńskiej w łonie utworzonego Związku Zawodowego Pracowników P.I.R.- Prace organizacyjne zostały zgrupowane w Wydziale Ekonomicznym, który również i nadal ten dział pracy prowadzi.

7) Wydział Rachunkowości Rolnej

Posiadając wieloletnie doświadczenie w pracach z zakresu rachunkowości rolnej i ekonomiki wiejskiej na Pomorzu z jednej, oraz mając na oku zmienione warunki ekonomiczne na skutek przebudowy ustroju rolnego z drugiej strony, Pomorska Izba Rolnicza w tym dziale usług na rzecz rolnictwa stawia sobie za cel:

I. Krzewienie i pogłębianie idei rachunkowości wśród drobnego rolnictwa w ogólności a w nowopowstałych warsztatach rolnych w szczególności - drogą popularnych pogadań i lotnych kursów oraz praktycznego prowadzenia zapisów przez gospodarstwa przykładowe dla tych celów przez Izbę Rolniczą zjednaną, rozmieszczone w poszczególnych okręgach ekonomicznych, klimatycznych, globowych itp.

II. Prowadzenie względnie kontrole rachunkowości w gospodarstwach nie podlegających reformie rolnej (z kategorii obszaru do 100 ha oraz gospodarstw gmin wyznaczeniowych), za zwrotem Izbie kosztów własnych z tym, że w kraju istniałby ustawowy obowiązek prowadzenia rachunkowości w warsztatach większych niż 40 ha użytków rolnych.

III. Gromadzenie i szeregowanie materiału cyfrowego i wyników z ksiąg gospodarskich i zamknięć rachunkowych rocznych dla celów statystyczno-porównawczych i badawczych z dziedziny opłacalności, spożycia, kosztów produkcji itp.- tak dla celów praktycznych indywidualnych, jak też dla celów ogólnych i szacunkowych, oraz współpraca z Państwowym Instytutem Naukowym, Oddziałem Rachunkowości i Kontroli Wojew. Urzędu Ziemiańskiego, oraz Związkiem Samopomocy Chłopskiej.

IV. Współpraca z władzami skarbowymi z zakresu wymiaru dochodu względnie obrotu, opracowywanie regionalnych i ew. ogólnych projektów norm orientacyjnych itp., rzeczoznawstwo fachowe z zakresu rachunkowości i ekonomiki rolnej wobec Sądów Państwowych. Sądów Rozjemczych itd.

V. Propaganda i wydawnictwo: opracowywanie popularnych instrukcji i wzorów do rachunkowości gospodarstw nie objętych stałą opieką w tej dziedzinie, urządzenie fachowych pogadań w kółkach Zw. Samopomocy Chłopskiej - pogadań radiowych itd., itd., oraz fachowe współdziałanie na polu oświaty pozaszkolnej na wsi.

Podjąwszy wznowienie prac Wydziału Rachunkowości Rolnej i Ekonomiki Gospodarstw, Pomorska Izba Rolnicza nie może nie podkreślić, że Wydział będzie mógł owocnie kroczyć po linii wytkniętej o tak szerokiej skali zainteresowań, szczególnie w zakresie zadań streszczonych w p.p. II i III i IV jeżeli:

- a) w gospodarstwach nie objętych reformą rolną o powierzchni już od 40 ha użytków rolnych zostanie przez Władze Państwowe wprowadzony obowiązek prowadzenia przy najmniej uproszczonej rachunkowości w/g wzorów przez Izby Rolnicze ustalonych, przy czym jest wskazane ujednoczenie tych wzorów dla całego kraju;
- b) zadania wymienione w II p. niniejszego będą przez aparat fachowy Izb Rolniczych spełnione a nie przez osoby postronne lub przedsiębiorstwa prywatne.

Zastrzeżenia streszczone pod p.p.a) i b), Pomorska Izba Rolnicza przytacza będąc nauczona doświadczeniem nabytym przed wojną, mianowicie: brak ustawowego obowiązku prowadzenia ksiąg w gospodarstwach rolnych, często uniemożliwia Izbom osiągnięcie zamierzonego celu lub nałożonych obowiązków z dziedziny badań lub dociekań porównawczo - statystycznych a to z braku wiarygodnego oraz dostatecznego i wszechstronnego materiału cyfrowego, na czym cierpi tak cel bliższy, t.j. interes indywidualny poszczególnych warsztatów rolnych, jak też cel dalszy, interes zbiorowy rolnictwa. Również te same względy przemawiają ^{przeciw} postronnemu czynnikowi, mającemu na względzie przede wszystkim własny interes fiskalny, czynnikowi o kwalifikacjach wyłącznie z zakresu samej techniki buchalteryjnej i przeważnie nie rolniczej. Już przed wojną czynione przez Pomorską Izbę Rolniczą próby posługiwania się w niektórych wypadkach prywatnymi przedsiębiorstwami rachunkowości nie przyniosły pożądaných wyników, a niejednokrotnie dzięki hamując lub wręcz uniemożliwiły zamierzoną lub zapoczątkowaną pracę z zakresu badań czy też statystycznych - porównawczych, czy to kosztów produkcji, czy też potrzebę opracowania danych do niecierpiących zwłoki sankcji rządowych.

Pragnąc być dobrze zrozumianą, Pomorska Izba Rolnicza zaznacza dobitnie, że wypowiedzując się jak wyżej, nie jest powodowana nieprzychylnym stanowiskiem wobec inicjatywy prywatnej, lecz ma na względzie przede wszystkim

dobro sprawy, dobro tak interesu indywidualnego warsztatów rolnych jak też interesu zbiorowego rolnictwa. Nadto, a może nawet przede wszystkim podkreślić należy, że praca Wydziału Rachunkowości Rolnej Izb Rolniczych w niczym nie koliduje z działalnością, wzgl. kompetencją Oddziałów Rachunkowości i Kontroli Wojewódzkich Urzędów Ziemijskich - przeciwnie twierdzić należy, że oba te czynniki Państwowy i Samorządu Rolniczego niewątpliwie będą się wzajemnie mogły uzupełniać i tym samym spełnić swoje właściwe zadanie i osiągnąć zamierzony cel.

Przechodząc do właściwego sprawozdania za okres sprawozdawczy, nie sposób nie nadmienić, że stan przejściowy jaki wytworzył się w swych skutkach po okupacji niemieckiej siłą rzeczy ograniczył prace Wydziału do czynności jak poniżej.

Pierwszą czynnością Wydziału była próba zabezpieczenia po okupantskich urządzeniach i zapasów b. rejonowych urzędowych biur rachunkowości rolniczej w Toruniu, Grudziądzu, Brodnicy, Bydgoszczy, Tczewie, Chojnicach, Inowrocławiu i Włocławku. Odpowiednie dochodzenia nie dały zadowalniających wyników, ponieważ za wyjątkiem Torunia, w dwóch wypadkach (Brodnica i Grudziądz okazało się, że lokale uległy zburzeniu w czasie działań wojennych, w dwóch wypadkach (Inowrocław i Włocławek zabezpieczono tylko minimalną ocalałą część sprzętów, w jednym wypadku (Bydgoszcz) dostęp narazie jest wykluczony ponieważ lokal jest zajęty przez Wojska Radzieckie, w Chojnicach żadnych śladów po biurze nie zdołano odnaleźć. Brak meldunku z Tczewa.

Następnie dokonano rejestracji byłych pracowników narodowości polskiej wspomnianych wyżej b. rejonowych biurach rachunkowości rolniczej. Na około 250 osób zatrudnionych w czasie okupacji w tych biurach, dotąd zarejestrowało się 34 osoby w tym tylko nikły odsetek sił fachowych (większość płci żeńskiej), reszta to element początkujący lub pomocniczy.

Izba narazie zatrudnia 3 osoby z grona b. pracowników Wydziału z przed wojny, w tym jedna siła z kategorii stałych i 2 kontraktowe.

W czasie sprawozdawczym, siły kontraktowe Wydziału Przejściowo użyto do uporzędowania gmachu, biur,

biblioteki Izby, uporządkowywanie, rejestracji i tłumaczenia z niemieckiego druków i rejestrów gospodarczych itd.

Realizując częściowo jedno z zadań wymienionych na wstępie niniejszego sprawozdania, nawiązano kontakt z Wydziałem Ekonomiki Rolnej Drobnych Gospodarstw Wiejskich Państw. Instytutu Naukowego, przy czym ustalono, że Wydział Izby w roku gospod. 1945/46 będzie między innymi prowadzić w około 50 gospodarstwach małych rachunkowość dla celów badawczych tegoż Instytutu. W tym celu w terenie, przy pomocy Powiatowych Biur Rolnych, względnie instruktorów gainnych prowadzona była akcja zjedyniania gospodarzy małorolnych do prowadzenia zapisków rachunkowych. Dotąd tylko częściowo zorganizowano już rachunkowość w wspomnianych gospodarstwach, przy czym akcja ta obecnie jest w toku z tym, że w m. październiku zostanie zakończona. Omawiane prace się rzeczy nie mogły być prowadzone sprężyście i w czas jeżeli się zważy konieczność stosowania hierarchji prac w terenie, mianowicie pierwszeństwo w akcjach: parcelacyjnej, siewnej, żniwnej, przyjmowaniu inwentarzy itp.

Oprócz tego, prowadzi się w terenie szczegółową rejestrację gospodarstw nie objętych reformą rolną z kategorii obszarów do 100 ha jako predystynowanych do przyszłej akcji prowadzenia rachunkowości i statystyki rolnej.

Wreszcie rozpoczęto opracowywanie praktycznego wzoru i instrukcji do rachunkowości dla drobnych gospodarstw rolnych, a także poddano rewizji i uzupełnieniu wzory rachunkowości dla gospodarstw rolnych do 100 ha.

Na zakończenie nie sposób nie wymienić te piętrzące się trudności, jakie jeszcze pewien czas będą stały na drodze do podjęcia pełnych zadań Wydziału. Do hamujących wpływów na rozwój prac Wydziału należy zaliczyć między innymi: nie uregulowane sprawy środków lokomocji lub zupełny nie raz ich brak, brak fachowego personelu, szczególnie w wyszkolonego do prac w terenie, nie uregulowane warunki ekonomiczne w kraju, brak i katastrofalna drożyzna papieru potrzebnego na niezbędne księgi i rejestry gospodarcze itd itd.

Uwagi końcowe

Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu oddając swe pierwsze sprawozdanie z działalności Ministerstwu Rolnictwa i Reform Rolnych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wojewódzkie Pomorskiemu jako organom nadzorczym, i Prezesowi Wojewódzkiego Urzędu Ziemińskiego pozwala sobie zaznaczyć, że starała się wszelkimi sposobami powierzone jej funkcje z mocy statutu i rozporządzenia wykonać według najlepszego woli i sumienia, mając stale na oku podstawową gałąź produkcji krajowej - rolnictwo. Bez względu na tożna było wiele więcej wykonać, można było niejedną jeszcze rzecz uchronić od zniszczenia, niestety warunki przyfrontowe, ciągłe przesmarowanie wojak, przepędy bydła itp. warunki utrudniały jej w wysokim stopniu działanie. Brak ludzi, środków łakomości, różnych czynników produkcji, jakikoni, traktorów, w wystarczającej ilości materiałów pędnych i węgla, stała się wdrożenie inwestycji użytkowych z gospodarstwa do gospodarstwa, a nawet z powiatów do powiatów nie wpłynęły korzystnie na rozwinięcie pełnej działalności. Do tego dodać należy ciągłą zmianę pracowników, z których wielu nie znało terenu, niskie wynagrodzenie pracowników, stanowiły także poważną przeszkodę, że nie wszędzie i nie wszędzie udało się rozwiązać pomyslnie.

Tym niemniej należy stwierdzić, że w warunkach stałej fluktuacji stosunków, niskiego poziomu bezpieczeństwa, pracownicy Izby pracujący w zakresie organizacji rolnictwa pomorskiego dali z siebie wiele, aby zabezpieczyć obszar wiosenne, zbierać plony, a obecnie znów wykazać swoją działalność przy organizacji zasiewów jesiennych i dokonaniu wykopków.

Izba żywi to przekonanie, że każdy, kto dotknął się jej działalności stwierdzić musi, że gdyby nie Izba i nie jej pracownicy sprawy rolnictwa wyglądałyby o wiele gorzej. Wszędzie tam, gdzie chodziło o sprawy i zagadnienia rolnicze Izba służyła swą pomocą, co stwierdził zapewne i Wojewódzki Urząd Ziemiński i Pełnomocnik Akcji Wiejskiej i Zimowej, również i ob. starostowie zapewne nie uchylili się od pozytywnego wyrażenia swej opinii odnośnie działania Izby i jej ekspozytur Powiatowych Biur Rolnych.

Izba zdaje sobie z tego sprawę, że ta i świadnie mogła popełnić błędy, większe lub mniejsze, można jej wytknąć różne niedociągnięcia, jednak oceniając jej działalność Izba prosi

brać zawsze pod uwagę ciężkie warunki każdej pracy na terenie województwa, i że w krytyce jej działalności to przede wszystkim winę należy pod uwagę.

W każdym razie należy stwierdzić, że warunki gospodarcze Pomorza coraz bardziej się stabilizują, że rolnictwo mimo wielu przeciwności kroczy na czele innych warstw społecznych wykonując swe obowiązki, że zbiera plony, pragnie jak największą obsiać i uprawić roli na rok przyszły, a w ułatwieniu trosk jego codziennych pomaga mu Pomorska Izba Rolnicza.

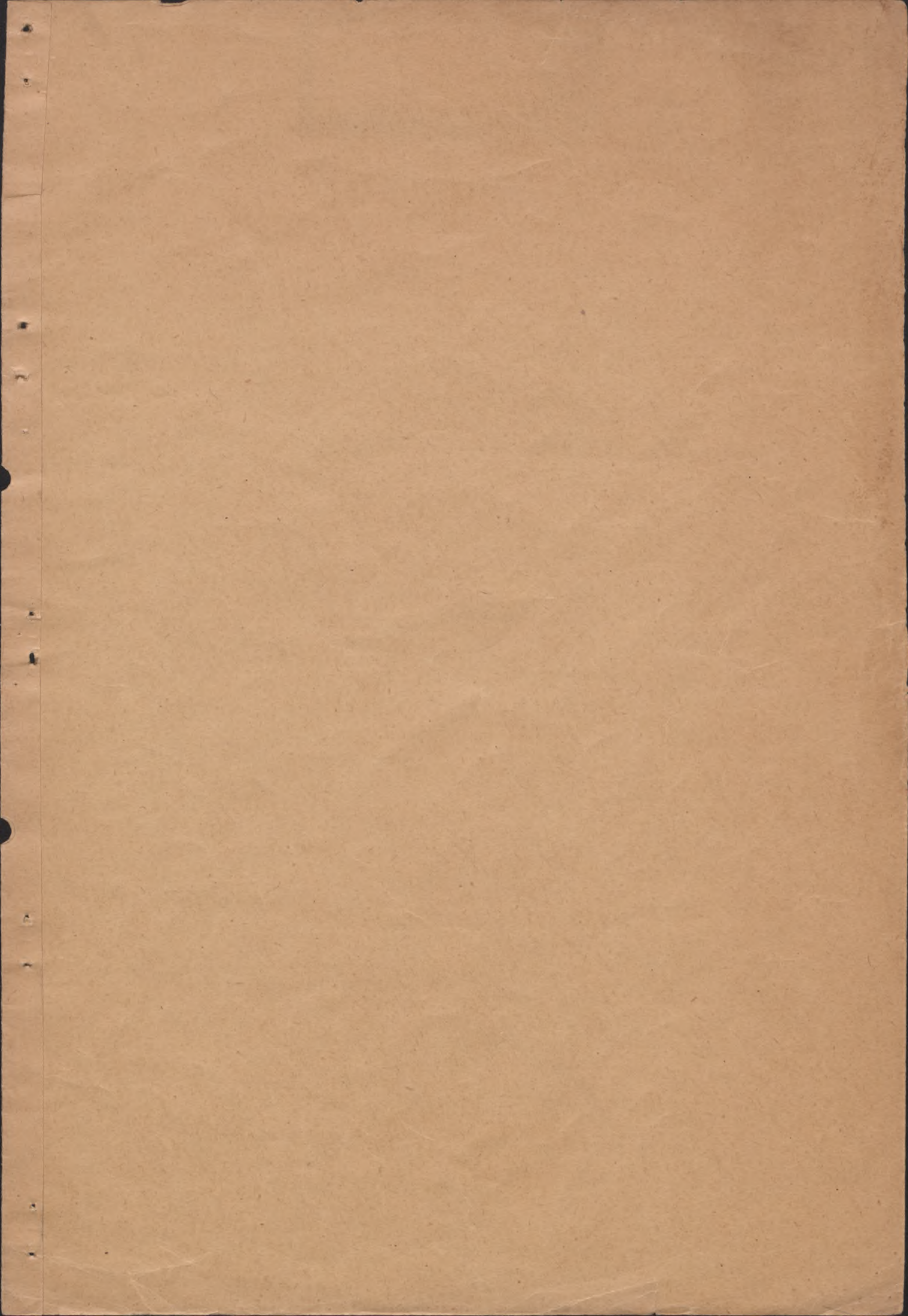
Izba wiele sobie obiecuje po stworzeniu Komisji Planowania przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej względnie Ob. Województwa, w której zasiada wszystkie czynniki pracujące w organizacji rolnictwa, a mające na celu podniesienie oświaty i produkcji rolniczej Pomorza. Przygotowany tam plan pracy, opracowany w wykonanych szczegółach, pozwoli na określenie idei gospodarczej Pomorza, jego kierunków produkcji tak rolniczych jak i przemysłowych, przy czym każdy z zasiadających tam czynników nie będzie mógł uchylić się od powierzonego mu zadania wykonania ściśle określonej pracy. Sprawa to bardzo pilna, której podjęcie musi nastąpić możliwie natychmiast i natychmiast musi być realizowane w myśl hasła: "dobro Rzeczypospolitej, najwyższym prawem".

Biblioteka Główna UMK

300045462658

30
Biblioteka Główna UMK

300045462658